

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 18C/74/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117229439
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Hlistová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2020:1117229439.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Hlistovou v spore žalobcu: H. S. G., P. K.: XX.XX.XXXX, I. V.: X. X, XXX XX Bratislava, proti žalovanej: Slovenská republika zastúpená Generálnou prokuratúrou SR, so sídlom: Štúrova 2, 812 85 Bratislava o náhradu nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Súd žalovanej nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Nárok žalobcu

1. Žalobou podanou na tunajšom súde sa žalobca domáhal zaviazania žalovanej k zaplateniu 9.000 Eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy podľa zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Oprávnenosť svojho nároku odôvodnil tým, že dňa 06.07.2016 v čase o 18:50 hod. bol žalobca postupom podľa § 85 odsek 2 Trestného poriadku policajnou hliadkou pod volacím znakom Atlas 204 v zložení J. I. U. U. Š. obmedzený na osobnej slobode, pričom obmedzenie osobnej slobody žalobcu nastalo dňa 06.07.2016 o 18:50 hod. v uzamknutej chodbe na prízemí budovy, ktorá je vo vlastníctve Slovenskej republiky a je v správe Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Pribinova č. 2, Bratislava a ktorá je zapísaná na liste vlastníctva č.2360, k.ú. Bratislava - Staré Mesto. Príslušníkmi Policajného zboru J. I., U. Š. U. J. R. bol žalobca pod hrozbou nasadenia pút a pripútania jeho osoby k lavici vyzvaný, aby zostal po celý čas zadržania sedieť v sediacej polohe a to na lavici umiestnenej v spojovacej chodbe budovy. Následne toho istého dňa v čase o 20:30 hod. bol žalobca postupom podľa § 85 odsek 1 Trestného poriadku povereným príslušníkom Policajného zboru Q. V. po predchádzajúcom udelení telefonického súhlasu prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I. G. Č. obmedzený na osobnej slobode, pričom obmedzenie osobnej slobody žalobcu dňa 06.07.2016 po 20:30 hod. nastalo v uzamknutej chodbe na prízemí budovy, ktorá je vo vlastníctve Slovenskej republiky a je v správe Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Pribinova č.2, Bratislava a ktorá je zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX, k.ú. Bratislava - Staré Mesto. Príslušníkmi Policajného zboru J. I., U. Š., J. R. a Q. V. bol žalobca aj tu pod hrozbou nasadenia pút a pripútania jeho osoby k lavici vyzvaný, aby zostal po celý čas zadržania sedieť v sediacej polohe a to na lavici umiestnenej v spojovacej chodbe budovy. Výsluch osoby žalobcu, ako zadržanej podozrivej osoby, sa konal v noci dňa 06.07.2016 v čase od 23:45 hod. na 07.07.2016 do 00:30 hod. a výsluch žalobcu, ako obvinenej osoby, sa konal v skorých ranných hodinách dňa 07.07.2016 v čase od 06:20 hod. do 06:50 hod. Z uvedeného vyplýva, že zadržanie a obmedzenie osobnej slobody žalobcu nastalo dňa 06.07.2016 od 18:50 hod. do 07.07.2016 do 06:50 hod. a zadržanie a obmedzenie osobnej slobody žalobcu s výnimkou výsluchov trvalo spolu 10. hodín a 45. minút, pričom za uvedený čas bol žalobca príslušníkmi Policajného zboru donútený zotrvať v sediacej polohe a to na lavici umiestnenej v spojovacej chodbe budovy pod hrozbou nasadenia pút a pripútania jeho osoby k

lavici vyzvaný, aby zostal po celý čas zadržania sedieť v sediacej polohe a to na lavici umiestnenej v spojovacej chodbe budovy.

1.2. Uvedeným postupom mala byť žalobcovi spôsobená škoda s poukazom na ustanovenie § 7 zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o zatknutí, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody má ten, na kom bolo vykonané ak bolo rozhodnutie zrušené ako nezákonné alebo pri ňom došlo k nesprávnemu úradnému postupu. Nesprávny úradný postup za ktorý zodpovedá žalovaná spočíva podľa žalobcu v tom, že prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I. G. Č. porušil povinnosť uloženú, mu § 26 odsek 1 písmeno a) a písmeno f) zákona č. 154/2001 o prokurátoroch keďže predtým, ako dňa 06.07.2016 o 20:30 hod. ako prokurátor okresnej prokuratúry udelil telefonický súhlas poverenému príslušníkovi Policajného zboru na zadržanie a obmedzenie osobnej slobody žalobcu nezisťoval, za akých podmienok a kde (v akej miestnosti) obmedzenie osobnej slobody žalobcu dňa 06.07.2016 v čase od 18:50 hod. do 20:30 hod. nastalo a či bol žalobca riadne poučený o svojich právach zadržanej podozrivej osoby a akú formu a obsah malo toto poučenie. Následne ani potom, ako dňa 06.07.2016 udelil telefonický súhlas poverenému príslušníkovi Policajného zboru na zadržanie a obmedzenie osobnej slobody žalobcu v čase o 20:30 hod. ďalej nezisťoval, za akých podmienok a kde obmedzenie osobnej slobody žalobcu ďalej nastane (cela policajného zaistenia, chodba, sklad, kotolňa a pod.). G. Č. mal v rámci výkonu svojej úradnej činnosti prokurátora okresnej prokuratúry pre trestné konanie vedomosť o tom, že obmedzenie osobnej slobody žalobcu nemôže byť v Bratislave na Sasinkovej ulici číslo 23, t.j. na danom obvodnom oddelení vykonané v súlade s dohovorom, listinou, ústavou a zákonom predpokladaným spôsobom a to umiestnením osoby žalobcu do cely policajného zaistenia, ako do miestnosti spĺňajúcej nariadenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 92/2015 o celách policajného zaistenia z dôvodu, že na danom obvodnom oddelení Policajného zboru sa žiadna cela policajného zaistenia nenachádza.

1.3. Ďalej žalobca uviedol, že obmedzenie osobnej slobody žalobcu v dňoch 06.07.2016 od 18:50 hod. do 07.07.2016 do 06:50 hod. s výnimkou výsluchov, počas noci a trvajúce 10:45 hod. nebolo vykonané zákonným spôsobom, nakoľko po celý čas obmedzenia osobnej slobody bol žalobca "umiestnený" v uzavretom priestore policajného oddelenia, v chodbe budovy, bez denného osvetlenia, bez prístupu k tečúcej vode, bez možnosti použitia toalety podľa potreby a bez možnosti uloženia sa k odpočinku počas noci. Táto chodba nebola ako priestor stavebno-technicky určená stavebným úradom, posúdená požiarikom či služobným hygienikom čo do jej súladu s platnou legislatívou a umiestňovania do nej zadržaných a na slobode pozbavených osôb. Uzamknutá chodba polície parametre cely policajného zaistenia nespĺňa, nakoľko chodba hoci v budove polície nie je a nikdy nemôže byť evidovaná ako cela policajného zaistenia, o čom má (mala by mať) žalovaná zastúpená prokurátorom G. Č.U. vedomosť vždy, ak tento udeľuje súhlas policajtovi na obmedzenie osobnej slobody osoby nielen na tomto oddelení polície.

1.4. Nesprávny úradný postup za ktorý žalovaná zodpovedá spočíva podľa žalobcu aj v tom, že prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I. G. Č. porušil povinnosť uloženú mu § 26 odsek 1 písmeno a) a písmeno f) zákona č 154/2001 o prokurátoroch a to plniť povinnosti, ktoré mu vyplývajú z Ústavy Slovenskej republiky ústavných zákonov, zo zákonov a z ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov ohľadom ochrany ľudskej dôstojnosti, základných ľudských práv a slobôd, keďže dňa 06.07.2016 postupoval ako prokurátor okresnej prokuratúry svojvoľne a nebol oprávnený udeliť telefonický súhlas poverenému príslušníkovi Policajného zboru na zadržanie a obmedzenie osobnej slobody žalobcu v čase od 20:30 hod. do 06:50 hod. z dôvodu, že osobná sloboda žalobcu bola už predtým obmedzená nezákonným spôsobom a to príslušníkmi PMJ Policajného zboru J. I. U. U. Š. v čase od 18:50 postupom podľa § 85 ods.2) TP. Právna teória aj judikatúra súdov (napr. uznesenie Krajského súdu v Bratislave pod sp.zn.: 2Tpo/1002/2016) považuje zadržanie podľa § 85 odsek 2 Trestného poriadku ako občianske zadržanie. Žalobca v tejto časti žaloby dáva súdu do pozornosti aj rozhodnutie Krajského súdu Bratislava pod sp.zn.: 4Tpo/64/2014 a z ktorého vyplýva, že ak bola osoba obmedzená na osobnej slobode podľa § 85 ods. 2 Trestného poriadku, je jej neskoršie zadržanie podľa § 85 ods. 1 Trestného poriadku bez právneho účinku. O uvedenom nesprávnom postupe musel (mal by) mať G. Č. ako prokurátor trestného úseku okresnej prokuratúry dňa 06.07.2016 vedomosť, avšak tento neurobil vôbec nič, aby chránil ľudskú dôstojnosť a základné ľudské práva a slobody žalobcu a nezákonnosť v postupe príslušníkov Policajného zboru napravil, čo žalobca tiež považuje za nesprávny (najmä za svojvoľný a neospravedliteľný) úradný postup žalovnej.

1.5. Neprávny úradný postup za ktorý zodpovedá žalovaná podľa žalobcu ďalej spočíva v tom, že v súvislosti so zadržaním žalobcu orgánmi polície prokurátor G. Č. nebol oprávnený udeliť telefonický súhlas poverenému príslušníkovi Policajného zboru Q. V. na zadržanie a obmedzenie osobnej slobody žalobcu v čase od 20:30 do 06:50 hod. aj z toho dôvodu, že u osoby žalobcu ako u podozrivej zadržanej

osoby neboli splnené materiálne podmienky na zadržanie a obmedzenie osobnej, nakoľko v čase o 20:30 hod. a v procesnom štádiu konania nebol žalobca usvedčovaný ani len výpoveďami poškodených, ani svedkov.

1.6. Nesprávny úradný postup za ktorý žalovaná zodpovedá spočíva aj v tom že prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I. G. udelil telefonický súhlas k zadržaniu žalobcu hoci v danom prípade neexistovali skutočnosti, ktoré by zakladali existenciu väzobného dôvodu s poukazom stanovisko GP SR k aplikácii postupu podľa § 85 ods.1,2 TP podľa ktorého je možné pozbaviť podozrivú osobu osobnej slobody formou zadržania podľa § 85 ods. 1 TP môže výlučne policajt len za predpokladu, že z jej konania a ďalších konkrétnych skutočností vyplývajú dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 Trestného poriadku. Dôvody na obmedzenie osobnej slobody žalobcu zo žiadneho konania žalobcu nevyplývali, žalobca nebol agresívny, nebol pod vplyvom alkoholu a najmä nebol nikým prichytený na úteku alebo pri páchaní trestného činu, na policajné oddelenie sa žalobca dostavil dobrovoľne v úmysle podať trestné oznámenia pre napadnutie jeho osoby a osoby jeho kolegu dvomi revízormi a jedným členom SBS v dopravnom prostriedku a to za situácie, že mal platný cestovný lístok. Taktiež bola členom PMJ Policajného zboru dňa 06.07.2016 v čase o 18:50 hod. známa totožnosť žalobcu z predloženého dokladu totožnosti. O neexistencii dôvodoch obmedzenia osobnej slobody žalobcu musel (mal by) mať G. Č. ako prokurátor trestného úseku okresnej prokuratúry dňa 06.07.2016 vedomosť, avšak tento neurobil vôbec nič, aby chránil ľudskú dôstojnosť a základné ľudské práva a slobody žalobcu a nezákonnosť postupu príslušníkov Policajného zboru pri žiadosti na obmedzenie osobnej slobody žalobcu napravil jeho prepustením zo zadržania, čo žalobca považuje za nesprávny (svojvoľný) úradný postup žalovanej.

1.7. Nesprávny úradný postup za ktorý zodpovedá žalovaná spočíva podľa žalobcu ďalej v konaní prokuratorky Okresnej prokuratúry Bratislava J. S., ktorá ako prokuratorka pre prípravné konanie už po obvinení osoby žalobcu pre prečin výtržníctva a po podaní sťažnosti žalobcu voči uzneseniu o vznesení obvinenia postupovala v prípravnom konaní svojvoľne a porušila povinnosť uloženú jej § 26 odsek 1 písmeno a) a písmeno f) zákona č. 154/2001 o prokurátoroch a to plniť si povinnosti, ktoré jej vyplývajú z Ústavy Slovenskej republiky, z ústavných zákonov, zo zákonov a z ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, ako aj povinnosť chrániť ľudskú dôstojnosť, základné ľudské práva a slobody, nezvýhodňovať a nepoškodzovať strany alebo účastníkov konania pre ich pohlavie, rasu, farbu pleti, jazyk, vieru a náboženstvo, politické či iné zmýšľanie, národný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnosti alebo k etnickej skupine, majetok, rod alebo iné postavenie nakoľko táto nezistila žiadne porušenie Ústavy Slovenskej republiky, ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov a postup príslušníkov Policajného zboru bez bližšieho odôvodnenia označila ako zákonný a z vlastnej iniciatívy a ani po oboznámení sa so správou verejnej ochrankyne práv pani X. P. zo dňa 19.01.2017 pod č. 2254/2016/VOP (Verejný ochranka práv je podľa 151a Ústavy Slovenskej republiky ústavný orgán Slovenskej republiky) nezisťovala a za prokuratúru nekonala vo veci namietaného nezákonného postupu príslušníkov Policajného zboru v konaní vedenom na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Bratislava I., odborom poriadkovej polície, Obvodného oddelenia Policajného zboru Bratislava Staré Mesto - východ pod ČVS: ORP: 953/SMV-B1-2016 a ktorého sa dopustili voči osobe žalobcu, pričom jednotliví príslušníci Policajného zboru a prokurátor G. Č. ako podozriví zo spáchania prečinu zneužitia právomoci verejného činiteľa zostali aj disciplinárne alebo trestnoprávne neprešetrovaní.

1.8. Ďalej žalobca poukázal na správu verejnej ochrankyne práv, pani X. P., zo dňa 19.01.2017 pod č. 2254/2016/VOP, ktorá bola doručená žalobcovi dňa 27.01.2017 a z ktorej vyplýva, že pri obmedzení osobnej slobody žalobcu v konaní vedenom na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Bratislava I, odborom poriadkovej polície, Obvodného oddelenia Policajného zboru Bratislava Staré Mesto - východ pod ČVS: ORP: 953/SMV-B1-2016 polícia nepostupovala zákonným spôsobom. Uviedla, že postupom jednotlivých príslušníkov polície daného obvodného oddelenia dňa 06.07.2016 v čase od 18:50 hod. do 07.07.2016 do 06:50 hod. (s výnimkou výsluchu od 23.45 hod do 00.30 hod. a výsluchu dňa 07.júla 2016 od 06.20 hod. do 06:50 hod. došlo k obmedzeniu osobnej slobody žalobcu v rozpore s článkom 17 Ústavy Slovenskej republiky; k porušeniu základného práva žalobcu nebyť podrobený neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu garantovaného mu článkom 16 Ústavy Slovenskej republiky a článkom 3 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práva základných slobôd; -- k porušeniu základného práva žalobcu na zachovanie ľudskej dôstojnosti garantovanej mi článkom 19 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky. Ústavný súd Slovenskej republiky už v minulosti judikoval, že základné práva a slobody podľa ústavy treba vykladať a uplatňovať v zmysle a v duchu medzinárodných zmlúv o ľudských právach a základných slobodách (napríklad identifikačné čísla rozhodnutí PL ÚS 1/93, PL ÚS 15/98) a že do rámca ústavných záruk práva na osobnú slobodu treba zahrnúť aj záruky poskytované článku 5 dohovoru, tak ako ich vykladá a uplatňuje Európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre

(identifikačné čísla rozhodnutí II. ÚS 55/98, III. ÚS 7/00). Aj Európsky výbor na zabránenie mučeniu a neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu (výbor "CPT") vo svojich správach a v dokumente pod názvom "Normy CPT" uvádza, že všetky policajné cely by mali byť primerane priestranné vzhľadom na počet osôb, ktorý sa v nich zvykne nachádzať, a mali by mať vyhovujúce osvetlenie (t. j. umožňujúce pri ňom čítať, mimo času vyhradeného na spanie) a vetranie; cely by mali mať podľa možnosti denné svetlo.

1.9. Po oboznámení sa so závermi verejnej ochrankyne práv pani X. P. zo dňa 19.01.2017 pod č. 2254/2016/VOP dňa 24.08.2017 podal na Okresnú prokuratúru Bratislava I trestné oznámenie na neznámeho páchatela pre podozrenie zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa a ktorý mal nastať pri obmedzení osobnej slobody žalobcu zo dňa 06.07.2016 na policajnom oddelení a kde v článku VI. oznámenia žalobca vzniesol námietku zaujatosti voči osobe J. S. a žiadal ju z úkonov trestného konania o podanom trestnom oznámení vylúčiť. Dňa 08.09.2017 bolo žalobcovi doručené upovedomenie Okresnej prokuratúry Bratislava I pod č. 1 Pv 264/16/1101-89 zo dňa 28.08.2017, vydané a podpísané J. S. (bez rozhodnutia o námietke zaujatosti) a kde bolo žalobcovi oznámené, že jeho trestné oznámenie na príslušníkov Policajného zboru bolo vyhodnotené ako súčasť jeho obhajoby v konaní vedenom pre prečin výtržníctva na Okresnom súde Bratislava I pod č.k. 1 T/17/2017 a bolo postúpené súdu. Trestné oznámenie žalobcu tak v tejto veci zostalo okresnou prokuratúrou nevybavené postupom podľa trestného poriadku (postúpenie veci, začatie trestného stíhania, odloženie veci) a vybavovala ho osoba, ktorá bola namietnutá pre zaujatosť a o tejto námietke nebolo doposiaľ rozhodnuté. Uvedené (ne)konanie a postup okresnej prokuratúry žalobca namietol podaním verejnej ochrankyni práv, avšak žalobca doposiaľ nebol oboznámený so závermi o tom, ako verejná ochrankyňa práv toto podanie vybavila.

1.10. Pokiaľ ide o nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, túto si uplatňuje z dôvodu porušenia jeho ľudských práv a slobôd, keď v súvislosti so svojim nezákonným zadržaním žalobca nebol umiestnený do cely predbežného zadržania ale čas trávil na chodbe policajného oddelenia, pričom bol vyzvaný aby zostal počas zadržania sedieť len v sediacej polohe na lavici, bez možnosti použitia toalety podľa svojej potreby a bez toho, aby o možnosť použitia toalety musel "požiadať" príslušníkov stálej služby policajného oddelenia, bola priestorom prístupná k prechodu stránok, oznamovateľov a poškodených na výsluchy k iným príslušníkom Policajného zboru v iných prípadoch a bola prístupná aj všetkým v budove (7. podlaží) prítomným príslušníkom Policajného zboru a ktorí počas noci okolo osoby žalobcu aj prechádzali, pričom sa stálej služby obvodného oddelenia informovali na osobu žalobcu. Táto chodba nebola ani ako priestor stavebno-technicky určená stavebným úradom, schválená požiarnikom alebo posúdená služobným hygienikom žalobcu alebo iným hygienikom čo do jej súladu s platnou legislatívou a umiestňovania do nej zadržaných a na slobode pozbavených osôb. Uzamknutá chodba polície parametre cely policajného zaistenia nespĺňa, nakoľko chodba v budove polície bez prirodzeného osvetlenia, bez vetrania, bez lôžka, bez možnosti uspokojenia fyziologických potrieb (toaleta, tečúca voda) nie je a nikdy nemôže byť evidovaná ako cela policajného zaistenia, o čom má (mala by mať) žalovaná zastúpená uvedenými prokurátormi pre trestný úsek vedomosť. Nie je možné zatvárať občanov pozbavených na osobnej slobode do iných miestností, ako sú cely policajného zaistenia a je úlohou žalovanej zabezpečiť v rámci dozoru nad dodržiavaním zákonnosti v trestnom konaní, aby k takýmto postupom ani len neprichádzalo. Cely policajného zaistenia pritom podľa nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 92/2015 o celách policajného zaistenia poskytujú na osobnej slobode obmedzeným osobám možnosť odpočinku a osobám, ktoré v nich zostávajú cez noc, sa poskytuje čistý matrac a prikrývky. Zaistené osoby majú aj možnosť uspokojiť svoje fyziologické potreby vždy, keď to potrebujú, v čistom a slušnom prostredí a majú (mali by mať) k dispozícii aj primerané možnosti osobnej hygieny, t.j. zaistené osoby majú v celách policajného zaistenia k dispozícii aj tečúcu vodu, čo však bolo žalobcovi bezdôvodne odmietnuté a žalovaná uvedené považuje za zákonné. V primeranom čase by sa zadržaným osobám tiež mala ponúknuť strava vrátane aspoň jedného kompletného jedla denne, t. j. výdatnejšieho jedla a za takéto jedlo nemožno považovať jednu žemľu a 10g. "Tesco" šunka a bez nápoja, ako tomu počas 10:45 hod. boli "poskytnuté" žalobcovi. Žalobca bez žiadosti príslušníkovi Policajného zboru nemohol použiť toaletu, čím mu bolo odopreté jeho právo na súkromie v oblasti určitej fyzickej integrity, čo však osobám umiestneným v celách policajného zaistenia umožnené nepochybne je tým, že tieto môžu použiť toaletu vždy, ak to uznajú za vhodné, nakoľko toaleta je povinným vybavením ciel policajného zaistenia. Na výšku nemajetkovej ujmy požadovanej žalobcom má podľa názoru žalobcu vplyv aj tá skutočnosť, že v postupe žalovanej nastal diskriminačný prístup k žalobcovi ako k osobe obmedzenej na osobnej slobode v akejsi "chodbe" k iným osobám obmedzeným na osobnej slobode a ktoré sú pri obmedzení ich osobnej slobody so súhlasom prokurátora umiestňované do cely policajného zaistenia (resp. kde prokurátor aj reálne skúma, akým spôsobom a kde bude policajtom

osobná sloboda zadržanej osoby obmedzená). Žalobca vníma ako diskriminačný aj postup žalovanej k jeho osobe voči iným osobám v konaniach, kde súdy a prokurátori označili obmedzenie osobnej slobody zadržanej osoby policajtom PMJ postupom podľa § 85 odsek 2 Trestného poriadku ako nezákonný a osobu zo zadržania ihneď prepustili. Takýto rozdielny prístup a postup žalovanej vníma žalobca ako protiústavný, lebo Ústava Slovenskej republiky zaručuje v článku 12 odsek 2 rovnaké práva a slobody bez ohľadu na pohlavie, rasu, farbu pleti, jazyk, vieru a náboženstvo, politické, či iné zmýšľanie, národný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnosti alebo etnickej skupine, majetok, rod alebo iné postavenie. Nikoho nemožno z týchto dôvodov poškodzovať, zvýhodňovať alebo znevýhodňovať, čo však v tomto prípade postupom žalovanej zastúpenej menovanými prokurátormi pre trestný úsek okresnej prokuratúry splnené nebolo a prišlo nimi k diskriminácii osoby žalobcu.

1.11. Žalovaná zastúpená prokurátorkou J. S., ani napriek jej známym záverom verejnej ochrankyne práv pani X. P. zo dňa 19.01.2017 v konaní pod č. 2254/2016A/OP doloženom do vyšetrovacieho spisu pod ČVS: ORP:953/SMV-B1-2016 a ktorými boli zistené a konštatované nezákonné postupy jednotlivých príslušníkov Policajného zboru konkrétneho obvodného oddelenia nevykonala ďalej vôbec žiadne vyšetrovanie a ktoré by v zásade malo byť spôsobilé viesť k ustáleniu skutkových okolností prípadu a k bližšej motivácii a potrestaniu zodpovedných osôb. Uvedené viedlo u žalobcu aj k strate dôvery v právny štát. Neprimeraný zásah do práva žalobcu nebyť podrobený neľudskému a ponižujúcemu zaobchádzaniu už vznikol a nie je možné ho odčiniť a na tomto zásahu do práv sa podieľali okrem príslušníkov Policajného zboru aj prokurátori Okresnej prokuratúry Bratislava I G. Č. a J. S. tým, že porušené právo žalobcu nebyť podrobený neľudskému a ponižujúcemu zaobchádzaniu žiadnym spôsobom v rámci svojej úradnej činnosti neprešetrovali alebo ho dokonca po oboznámení sa zo závermi č.k. 2254/2016A/OP zľahčovali či bagatelizovali. Žalobca uzatvára, že všetko vyššie uvedené a už uvedený nesprávny úradný postup štátneho orgánu zastúpeného jednotlivými prokurátormi trestného úseku okresnej prokuratúry zasiahol do cti, do dôstojnosti, do fyzickej a do duševnej integrity žalobcu a do jeho práva na súkromie ako do osoby obmedzenej na osobnej slobode a to nesprávnym úradným postupom zo strany žalovanej a ktorý nastal nedostatočným a svojvoľným výkonom funkcie prokurátora pre prípravné konanie a preto má žalobca výšku nemajetkovej ujmy 9 000,00 Euro za primeranú aj s poukazom na rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva v obdobných prípadoch porušenia článku 3 dohovoru zo strany štátu voči fyzickej osobe. Uvedená majetková ujma mu vznikla v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom, ak by nebol vznikol nesprávny úradný postup zo strany žalovanej, nebola by vznikla nemajetková ujma, ktorú si žalobca od žalovanej v zmysle podaného žalobného návrhu uplatňuje.

1.12. Podmienka predbežného prerokovania nároku podľa § 15 zákona č.514 bola žalobcom pred podaním žaloby splnená dňa 17.05.2017 podaním písomnej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy žalovanej zastúpenej Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky a doručenej žalovanej dňa 19.05.2017. Žalovaná na žiadosť žalobcu žiadnym spôsobom nereagovala, pričom lehota žalovanej vybaviť žiadosť uplynula dňa 19.11.2017 (6. mesiacov). Žalovaná žalobcovi zaslala list zo dňa 19.07.2017 pod č. VI/4 Gc 85/17/1000-8 (X.. E. A.) a kde žalobcovi oznámila, že jeho žiadosť postupuje Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky z dôvodu, že žalobca ako žiadateľ nenamieta uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 07.07.2016 a ani uznesenie o zamietnutí sťažnosti prokurátorom zo dňa 20.07.2016, ale len nesprávny úradný postup polície v súvislosti so spôsobom obmedzenia slobody žalobcu na policajnom oddelení dňa 06.07.2016 a podľa názoru za takýto postup zodpovedá MV Slovenskej republiky a nie GP SR Slovenskej republiky. V uvedenom oznámení o postúpení žiadosti pod č. VI/4 Gc 85/17/1000-8 sa Generálna prokuratúra Slovenskej republiky vôbec žiadnym spôsobom nevyjadrila k žalobcom v žiadosti namietanému a možnému pochybeniu prokurátorov okresnej prokuratúry G. Č. a J. S. pri ich nedostatočnom, svojvoľnom a hlavne nezákonnom výkone dozoru prokurátorov v prípravnom konaní.

1.13. Žalovaná odmietla žalobcovi nárok uznať a uhradiť a preto žiada aby súd návrhu v celom rozsahu vyhovel a žalovanú zaviazal k náhrade nemajetkovej ujmy.

Vyjadrenie žalovanej

2. Žalovaná zastúpená GP Slovenskej republiky vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 16.05.2018 poukázala na nutnosť kumulatívneho splnenia zákonných podmienok pre úspešnosť uplatnenia nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z. a to napriek skutočnosti, že zodpovednosť štátu je v týchto prípadoch objektívna. Zákonnými podmienkami sú nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup, škoda a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Podľa žalovanej v tejto veci nie je preukázaný ani nesprávny úradný postup a ani vznik nemajetkovej ujmy.

2.1. Žalovaná poukázala na to, že vybavenie podnetu žalobcu verejnou ochrankyňou práv JUDr. Janou Dubovcovou pod č. 2254/2016/VOP z 19.1.2017, na ktoré sa žalobca v žalobe odvoláva a ktoré je pripojené k žalobe, sa žiadnym spôsobom netýka žalovanej a verejná ochrankyňa práv sa v tomto vybavení o žalovanej ani nezmieňuje. Verejná ochrankyňa práv v tomto vybavení konštatuje, že postupom Obvodného oddelenia PZ Bratislava Staré Mesto - východ došlo v rozpore správnymi predpismi k porušeniu osobnej slobody žalobcu zaručenej v čl. 17 ústavy, k porušeniu základného práva žalobcu nebyť podrobovaný neľudskému a ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu a k porušeniu základného práva žalobcu na zachovanie ľudskej dôstojnosti. Výsledky vybavenia verejná ochrankyňa práv oznámila riaditeľovi Obvodného oddelenia PZ Bratislava Staré Mesto - východ a podľa § 19 ods. 2 zákona č. 564/2001 Z. z. o verejnom ochrancovi práv v znení neskorších predpisov riaditeľa tohto obvodného oddelenia PZ verejná ochrankyňa práv požiadala, aby prijal opatrenia na dodržiavanie základných práv a slobôd pri obmedzovaní osobnej slobody príslušníkmi obvodného oddelenia. Porušenie vyššie uvedených základných práv žalobcu verejná ochrankyňa práv pritom konštatovala iba v súvislosti s tým, že žalobca nebol počas obmedzenia osobnej slobody umiestnený do CPZ, ale bol umiestnený v priestoroch chodby. K spôsobu obmedzenia osobnej slobody žalobcu podľa § 85 mRs. 2 Tr. por. a ani k zadržaniu žalobcu podľa § 85 ods. 1 Tr. por. sa verejná ochrankyňa práv v predmetnom vybavení vôbec nevyjadřila - a ani by jej to neprislúchalo. Podľa § 3 ods. 2 zákona o verejnom ochrancovi práv sa totižto pôsobnosť verejného ochrancu práv nevzťahuje na Národnú radu Slovenskej republiky, prezidenta Slovenskej republiky, vládu Slovenskej republiky, komisára pre deti, komisára pre osoby so zdravotným postihnutím, Ústavný súd Slovenskej republiky. Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky, spravodajské služby, na rozhodovacie právomoci vyšetrovateľov Policajného zboru, prokuratúru a na sudy s výnimkou orgánov riadenia a správy súdov a dôvodov predpokladajúcich disciplinárne previnenie sudcu a prokurátora. Riaditeľ Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave I na základe predmetného vybavenia verejnej ochrankyňi práv dňa 1.2.2017 pod č. ORPZ-BAI-OPP2-173-002/2017 oznámil, že riaditeľovi Obvodného oddelenia PZ Bratislava Staré Mesto - východ bolo osobitným listom uložené: prijať opatrenia, aby zadržané osoby boli umiestňované výlučne do CPZ Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave, oboznámiť podriadených s výsledkami vybavenia podnetu č. 2254/2016/VOP, vykonať na pracovnej, porade opätovné oboznámenie podriadených príslušníkov PZ s nariadením ministra vnútra Slovenskej republiky upravujúcim podmienky umiestňovania osôb do CPZ, ako aj v tejto oblasti vzdelávanie o podmienkach, za ktorých sa považuje zásah do základných práv a slobôd v demokratickom a právnom štáte za nevyhnutný. V nadväznosti na uvedené, vybavenie verejnej ochrankyne práv č. 2254/2016/VOI z 19.1.2017 žiadnym spôsobom nepreukazuje, že by sa prokurátori Okresnej prokuratúry Bratislava I Q.. G. Č. alebo X.. J. S. dopustili nesprávneho úradného postupu spôsobom, aký uvádza žalobca v žalobe.

2.2. Podľa zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody ČVS:ORP-953/SMV-BI- 2016 zo dňa 6.7.2016 (§ 85 ods. 3 Tr. por.), ktorá je pripojená k žalobe, žalobca bol dňa 6.7.2016 o 20.30 hod. zadržaný podľa § 85 ods. 1 Tr. por. povereným príslušníkom PZ kpt. Ing. Q. V. z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a/ a c/ Tr. por., čo sú dôvody útekovej a preventívnej väzby. V predmetnej zápisnici je uvedené, že prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I Q.. G. Č. bol o uvedenom-telefonicky upovedomený - nie, že dal súhlas na zadržanie. Osobná sloboda žalobcu podľa tejto zápisnice bola podľa § 85 ods. 2 Tr. por. obmedzená 6.7.2016 o 18.50 hod. dvomi hliadkami PZ (Atlas 204 a Atlas 220) na Námestí Franza Liszta v Bratislave na obratisku električiek - a nie ako uvádza žalobca na chodbe obvodného oddelenia. Podľa tejto zápisnice bol žalobca zo zadržania prepustený kpt. H.. Q. V. 7.7.2016 o 6.55 hod., keď pominuli dôvody zadržania - po vykonaní potrebných procesných úkonov (§85 ods. 4 Tr. por.). Tr. por. expressis verbis neobsahuje také ustanovenia, ktoré by určovali, o čom a ako má byť poučená zaistená osoba a v predmetnej zápisnici je uvedené, že žalobca bol ako zadržaný poučený podľa § 85 ods. 6 Tr. por.

2.3. Žalobca dňa 24.8.2017 podal na Okresnú prokuratúru Bratislava I trestné oznámenie na neznámeho páchatel'a pre podozrenie z trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa v súvislosti s obmedzením jeho osobnej slobody od 6.7.2016, 18.50 hod. do 7.7.2016, 6.55 hod. (aj s námietkou zaujatosti X.. J. S.vej) a je pravdou aj to, že JUDr. J. S. bez rozhodnutia o námietke zaujatosti toto trestné oznámenie dňa 28.8.2017 odstúpila Okresnému súdu Bratislava I k trestnej veci 1T 17/2017 (v ktorej Okresný súd Bratislava I koná o obžalobe na žalobcu a H.. L. Z. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. - skutok zo 6.7.2016). O tomto postupe bol žalobca upovedomený oznámením Okresnej prokuratúry Bratislava I sp. zn. IPv 264/16/1101-89 dňa 28.8.2017. Dôvodom takéhoto postupu však bolo, že totožné trestné oznámenie žalobcu a H.. L. Z. bolo dňa 31.8.2016 podľa § 197 ods. 1 písm. d/ Tr. por. odmietnuté ako nedôvodné uznesením

vyšetrovateľa inšpekčnej služby, odboru inšpekčnej služby západ, sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky ČVS:SKIS- 342/OISZ-V-B5-2016. Sťažnosti žalobcu a H.. Ľ. Z. proti tomuto uzneseniu z 31.8.2016 zamietla Okresná prokuratúra Bratislava I uznesením sp. zn. 4Pn 510/16/1101-14 zo dňa 16.11.2016.

2.4. Postup X.. J. S. z 28.8.2017 na podnety žalobcu z 12.9.2017 a zo 14.9.2017 preskúmala Krajská prokuratúra Bratislava, ktorá pod sp. zn. IKPt 756/17/1100-7 dňa 30.11.2017 tento postup - odstúpenie trestného oznámenia žalobcu z 24.8.2017 Okresnému súdu Bratislava I, vyhodnotila ako zákonný.

2.5. K postupu príslušníkov PZ pri obmedzení osobnej slobody a pri zadržaní žalobcu a Ing. Ľ. Z. sa vyjadrila aj žalovaná vo vybavení návrhov menovaných na postup podľa § 363 Tr. por. pod sp. zn. IV Pz 369/16/1000-11 z 3.1.2017. V tomto vybavení je na 3. strane v treťom a štvrtom odseku uvedené, že postup príslušníkov PZ pri obmedzení osobnej slobody žalobcu a H.. Ľ. Z. a pri ich zadržaní generálny prokurátor Slovenskej republiky nevyhodnotil ako nezákonný.

2.6. Vybavenie verejnej ochrankyne práv č. 2254/2016/VOP z 19.1.2017 nepreukazuje, že by sa prokurátori Okresnej prokuratúry Bratislava I Q.. G. Č. alebo X.. J. S. dopustili nesprávneho úradného postupu.

Zápisnicou o zadržaní a obmedzení osobnej slobody ČVS:ORP-953/SMV-BI-2016 zo dňa 6.7.2016 je preukázané, že prokurátor Q.. G. Č. bol o zadržaní žalobcu "Ien" upovedomený - § 85 ods. 3 Tr. por. Prokurátor Q.. G. Č. v súvislosti so zadržaním žalobcu preto nemohol porušiť povinnosti prokurátora podľa § 26 ods. 1 písm. a/ a písm. f/ zákona č. 154/2001 Z. z. - ako to namietala žalobca. Rovnako povinnosti prokurátora podľa § 26 ods. 1 písm. a/ a písm. f/ zákona č. 154/2001 Z. z. neporušila ani prokurátorka X.. J. S. Postup príslušníkov PZ pri obmedzení osobnej slobody a pri zadržaní žalobcu bol opakovane preskúmaný na to príslušnými orgánmi - inšpekčnou službou, odborom inšpekčnej služby západ, sekciou kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Okresnou prokuratúrou Bratislava I a aj Krajskou prokuratúrou Bratislava a Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky - bez zistenia pochybení. Žiadne pochybenia (nesprávny úradný postup) Q.. G. Č. alebo X.. J. S. nekonštatovali ani nadriadené prokuratúry.

Postup podriadených prokurátorov sú oprávnení preskúmavať iba im nadriadení prokurátori; ak by k porušeniu povinností podľa § 26 ods. 1 písm. a/ a písm. f/ zákona č. 154/2001 Z. z. prokurátormi Okresnej prokuratúry Bratislava I Q.. G. Č. U. X.. J. ou S. došlo, bol by podaný návrh na začatie disciplinárneho konania (zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností prokurátora je disciplinárnym previnením). Toto sa však nestalo. Pre určenie, či k nesprávne úradnému postupu prokurátora došlo alebo nedošlo je rozhodujúce, či nesprávny úradný postup konštatuje nadriadený prokurátor. Všeobecné súdy nie sú oprávnené preskúmať postup prokurátorov v trestnom konaní (orgánov činných trestnom konaní). K nesprávne úradnému postupu - aký je namietaný v žalobe a ani vôbec, nedošlo. Nesprávny úradný postup preto nie je preukázaný a žalobcom predložená zápisnica zo zasadnutia trestnoprávneho kolégia Krajského súdu v Bratislave, ktoré sa konalo dňa 27.9.2016 je pre posúdenie tejto veci ako dôkaz irelevantná.

Keďže k nesprávne úradnému postupu nedošlo, z tohto titulu žalobcovi nemohla vzniknúť ani nemajetková ujma. Okrem toho, že dôvody uvedené v žalobe nepreukazujú vznik nemajetkovej ujmy, zo žaloby sa absolútne nedá zistiť, akým spôsobom a na základe čoho žalobca dospel k záveru, že mu nemajetková ujma vznikla práve v sume 9.000 € (§ 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z.). Nemajetkovú ujmu nestačí len tvrdiť, ale jej vznik, aj výšku musí žalobca preukázať. Nakoľko v tejto veci absentuje právny titul - právny základ žaloby (nesprávny úradný postup), žalovaná považuje žalobu v celom rozsahu za nedôvodnú a ako takú ju navrhuje v celom rozsahu zamietnuť.

Replika žalobcu

3. K stanovisku žalovanej sa žalobca vyjadril písomným podaním zo dňa 10.07.2019, v ktorom zhrnul v krátkosti zhrnul nesprávny úradný postup prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I Q.. G. Č., ktorý spočíva v nedostatočnom vykonávaní dozoru prokurátora vo veci nezákonného spôsobu obmedzenia osobnej slobody žalobcu v dňoch 06.07.2016 a 07.07.2016 mimo celu policajného zaistenia; v postupe prokurátora Mgr. G. Č. pri nedostatočnom vykonávaní dozoru prokurátora dňa 06.07.2016 a kedy tento po zistení, že žalobca bol policajtom Táborským zadržaný a bola mu obmedzená osobná sloboda v zmysle § 85 ods. 2 Trestného poriadku dňa 06.07.2016 o 18:50 hod. (občianske zadržanie) a následne bol dňa 06.07.2016 o 21.30 hod. žalobca prevzatý zo zadržania od policajta Táborského a bol zadržaný postupom podľa § 85 ods. 1 Trestného poriadku povereným príslušníkom PZ V., pričom v

zmysle ustálenej judikatúry súdov, ako aj stanoviska trestného kolégia Krajského súdu v Bratislave, je postup policajtov, ktorým najskôr zadržia a obmedzenia osobnú slobodu postupom podľa § 85 odsek 2 Trestného poriadku a následne postupom podľa § 85 odsek 1 Trestného poriadku, nezákonný, pričom prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I. Q.. G. Č. po tomto zistení (telefonická informácia) nenariadil prepustenie žalobcu zo zadržania na slobodu, čím porušil povinnosti prokuratúra a ktoré mu vyplývajú z Ústavy Slovenskej republiky, z ústavných zákonov, zo zákonov a z ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, ako aj chrániť ľudskú dôstojnosť a základné ľudské práva a slobody; ďalej v tom, že prokurátor po zistení, že dňa 06.07.2016 v čase o 20:30 hod. nebol založený vyšetrovací spis a neboli podané a spísané žiadne vysvetlenia či realizované výsluchy svedkov a neboli splnené podmienky na zadržanie žalobcu a obmedzenie jeho osobnej slobody, nenariadil prepustiť žalobcu zo zadržania na slobodu, čím porušil povinnosti prokuratúra a ktoré mu vyplývajú z Ústavy Slovenskej republiky, z ústavných zákonov, zo zákonov a z ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, ako aj chrániť ľudskú dôstojnosť a základné ľudské práva a slobody. Nesprávny úradný pôstu prokuratorky X.. J. S., ktorá nevybavila postupom podľa Trestného poriadku trestné oznámenie žalobcu zo dňa 24.08.2017, pričom žalobcom podané trestné oznámenie táto svojvoľne a bez zákonného dôvodu postúpila na údajné "prejednanie" Okresnému súdu Bratislava I, pričom týmto nerozhodla postupom podľa Trestného poriadku o trestnom oznámení a ani o žalobcom uplatnenej námietke zaujatosti voči nej a ktorá upovedomenie nezávislého ústavného orgánu - verejnej ochrankyne práv a ktorá čistila porušenie Dohovorom, Listinou a Ústavou garantovaných práv žalobcu, z pozície prokuratorky svojvoľne označila ako za nedôvodné, čím porušila povinnosti prokuratúra a ktoré mu vyplývajú z Ústavy, z ústavných zákonov, zo zákonov a z ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov. K vyjadreniu zástupcu žalovanej k žalobe si žalobca dovoľuje v krátkosti uviesť len toľko, že má za preukázané, že zadržanie žalobcu a obmedzenie osobnej slobody bolo na žalobcovi najskôr vykonané príslušníkom Policajného zboru Ladislavom Táborským dňa 06.07.2016 v čase už 18:50 hod. postupom podľa § 85 odsek 2 Trestného poriadku, čo je podľa ustálenej súdnej praxe "občianske zadržanie". Policajt je verejný činiteľ a je chránený právomocou verejného činiteľa a rozhodne nie je oprávnený zadržiavať a obmedzovať osobnú slobodu občana ako verejnosť.

3.1. Žalobca má z listín založených v spise tiež za preukázané, že dňa 06.07.2016 v čase o 20:30 hod. bol žalobca postupom podľa § 85 odsek 1 Trestného poriadku prevzatý zo zadržania od policajta I. povereným príslušníkom Policajného zboru Q. V. a bol ďalej obmedzený na osobnej slobode, pričom poverený príslušník Policajného zboru Q. V. mal podľa zástupcu žalovanej uvedené len telefonicky oznámiť prokurátorovi Okresnej prokuratúry Bratislava I. vykonávajúcemu v tom čase služobnú pohotovosť - Q.. G. Č.. Zástupca žalovanej vo svojom vyjadrení k žalobe pritom ďalej dôvodí, že menovaný prokurátor bol o zadržaní žalobcu a obmedzení jeho osobnej slobody dňa 06.07.2016 v čase o 20:30 hod. povereným príslušníkom len telefonicky informovaný a nie, že dal k nemu súhlas. Uvedené tvrdenie zástupcu žalovanej je de facto potvrdením a preukázaním samotného nesprávneho postupu, pretože ak prokurátor neudelil poverenému príslušníkovi PZ žiadny súhlas k zadržaniu žalobcu a k obmedzeniu jeho osobnej slobody dňa 06.07.2016 v čase o 20:30 hod., žalobca nemal byť dňa 06.07.2016 v čase po 20:30 hod. viac zadržaný a nemal byť obmedzený na osobnej slobode.

3.2. Žalobca zotrváva na svojom právnom názore, že ak by sa súhlas prokurátora k zadržaniu a k obmedzeniu osobnej slobody podozrivej osoby v právnom poriadku Slovenskej republiky nevyžadoval, nebol by žiadny relevantný dôvod, aby poverený príslušník V. V. o tomto postupe prokurátora Č. dňa 06.07.2016 v čase o 20:30 hod. vôbec telefonicky informoval.

3.3. Ďalej poukázal na ust. § 85 odsek 1 Trestného poriadku, podľa ktorého osobu podozrivú zo spáchania trestného činu môže policajt zadržať ak je tu niektorý z dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 alebo ak ide o podozrivú osobu podľa § 204 ods. 2, aj keď proti nej doteraz nebolo vnesené obvinenie. Na zadržanie je potrebný predchádzajúci súhlas prokurátora. Bez takého súhlasu možno zadržanie vykonať, len ak vec neznesie odklad a súhlas vopred nemožno dosiahnuť, najmä ak bola taká osoba pristihnutá pri trestnom čine alebo zastihnutá na úteku. Z dôvodu, že zástupca žalovanej vo svojom vyjadrení k žalobe potvrdil, že k zadržaniu a k obmedzeniu osobnej slobody žalobcu dňa 06.07.2016 v čase o 20:30 hod. poverenému príslušníkovi PZ prokurátor Č. žiadny súhlas neudelil, pričom prokurátor Č. bol o zadržaní a obmedzení osobnej slobody žalobcu preukázateľne povereným príslušníkom PZ V. telefonicky informovaný, nesprávny úradný postup spočívajúci v porušení § 85 odsek 1 druhá veta Trestného poriadku a tým v porušení povinnosti prokurátora Q.. G. Č. uloženú mu podľa § 26 odsek 1 písmeno a) a písmeno f) zákona číslo 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a to plniť povinnosti, ktoré mu vyplývajú z Ústavy Slovenskej republiky, z ústavných zákonov, zo zákonov a z ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, ako aj chrániť ľudskú dôstojnosť a základné ľudské práva a slobody,

sa stal. Obmedzenie osobnej slobody vykonané na žalobcovi v dňoch 06.07.2016 a 07.07.2016 bolo nezákonné, vo veci nebolo vydané rozhodnutie a žalobca namieta nesprávny úradný postup a za ktorý zodpovedá žalovaná.

3.4. Zástupca žalovanej nevyvrátil ani skutočnosti tvrdené žalobcom v žalobe o tom, že spôsob, akým bola dňa 06.07.2016 v čase od 20:30 hod. obmedzená osobná sloboda žalobcu, bol spôsob nezákonný a že prokurátor Č., ktorý bol o zadržaní a obmedzení osobnej slobody riadne povereným príslušníkom PZ V. informovaný, bol povinný skúmať, kde a v akých podmienkach a na aký čas nastane obmedzenie osobnej slobody žalobcu a tiež skutočnosť, či bol žalobca riadne poučený o právach zadržanej podozrivej osoby a akú formu a obsah malo poučenie o týchto právach, či žalobcovi bolo umožnené kontaktovať a informovať o tom tretiu osobu (napr. rodinného príslušníka) a advokáta.

3.5. Q.. G. Č. vykonávajúci dňa 06.07.2016 v čase o 20:30 hod. služobnú pohotovosť pre trestné konanie musel mať v rámci výkonu svojej úradnej činnosti vedomosť o tom, že obmedzenie osobnej slobody žalobcu nemôže v Bratislave na Sasinkovej ulici číslo 23 na obvodnom oddelení Policajného zboru Bratislava Staré Mesto - východ byť vykonané v súlade s Dohovorom, Listinou, Ústavou a zákonom o policajnom zbore predpokladaným spôsobom a teda umiestnením osoby žalobcu do cely policajného zaistenia. Len do miestnosti splňajúcej nariadenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky číslo 92/2015 o celách policajného zaistenia môže byť umiestnená na slobode obmedzená osoba. Na danom obvodnom oddelení Policajného zboru sa žiadna cela policajného zaistenia nenachádza. Ak túto vedomosť (o neexistencii cely policajného zaistenia na danom obvodnom oddelení polície) prokurátor Č. nemal, bol ako prokurátor povinný zisťovať u povereného príslušníka Policajného zboru, akým spôsobom a v akých podmienkach bude na žalobcovi obmedzenie osobnej slobody vykonané, nakoľko v právnom poriadku Slovenskej republiky jedine prokurátor je ten, ktorý vykonáva dozor nad zákonnosťou trestného konania od začiatku trestného konania až po podanie obžaloby.

3.6. Podľa právnej úpravy obsiahnutej v Ústave Slovenskej republiky, nikoho nemožno pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, pričom prokurátor je ten orgán (§ 230 ods. 1 Trestného poriadku), ktorý nesie zodpovednosť aj za správnosť úradného postupu policajta pre začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní. Chodby policajného oddelenia či iné miestnosti v budovách polície a kde policajti obmedzujú osobnú slobodu, nie sú zákonom definovanými celami policajného zaistenia. Zlým zaobchádzaním je pritom potrebné chápať také konanie, ktoré nerešpektuje ľudskú dôstojnosť. Žalobca bol počas 10. hodín zadržania a obmedzenia jeho osobnej slobody a ktoré nastalo počas noci dňa 06.07.2016 a 07.07.2016 obmedzený na osobnej slobode spôsobom, že musel zostať sedieť v sediacej polohe na lavici v prechodovej chodbe budovy v policajnej stanici pod hrozbou nasadenia pút a pod hrozbou pripútania jeho tela o lavicu policajtom U. Š.I.. Takýto postup policajtov voči občanom je v demokratickej spoločnosti neprípustný. Žalobca sa bez výhrad stotožňuje so závermi nezávislého ústavného orgánu -verejného ochrancu práv, že uvedeným postupom policajtov a za ktorý zodpovedá prokurátor a ktorý nesie zodpovednosť za zákonnosť a aj za správnosť úradného postupu policajta, sa jedná o takú mieru zásahu do ľudskej dôstojnosti žalobcu, že toto zaobchádzanie má podobu krutého a neľudského zaobchádzania voči žalobcovi ako ľudskej bytosti. Žalobca zdôrazňuje, že k takémuto zaobchádzaniu policajtov by nebolo bývalo prišlo, keby si prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I. Q.. G. Č. bol býval dňa 06.07.2016 v čase o 20:30 hod. riadne a dôsledne plnil základné povinnosti prokurátora počas nariadenej služobnej pohotovosti a vykonal opatrenia na predchádzanie porušenia zákonnosti. Prokuratúra Slovenskej republiky je (mala by byť) orgánom chrániacim práva a zákonom chránené záujmy fyzických a právnických osôb a štátu, pričom je (bola) povinná vo verejnom záujme vykonať opatrenia na predchádzanie porušenia zákonnosti, na zistenie a odstránenie porušenia zákonnosti, na obnovu porušených práv a zároveň vyvodenie zodpovednosti za ich porušenie. Prokurátori taktiež vykonávajú (mali by vykonávať) dozor nad zachovávaním zákonnosti v miestach, kde sú držané osoby pozbavené osobnej slobody alebo osoby, ktorých osobná sloboda je obmedzená na základe rozhodnutia súdu alebo iného oprávneného štátneho orgánu, k čomu zo zákona disponujú príslušnými oprávneniami.

3.7. K vzniku nemajetkovej ujmy žalobca uvádza, že podmienkou priznania jej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je v zmysle ustanovenia § 17 odsek 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov prípad, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, a ak nie je možné uspokojiť ju inak, pričom pri jej určení sa prihliada na skutočnosti ustanovené v § 17 odsek 3 zákona. Žalovaná si nesprávny úradný postup vôbec neuvedomuje a tvrdí, že žiadny nesprávny úradný postup sa nestal a z uvedeného dôvodu žalobcovi neposkytla ani morálnu satisfakciu vo forme ospravedlnenia. Žalobca v čase, kedy došlo k nesprávnemu úradnému postupom, pred tým ako bolo voči jeho osobe začaté

trestné stíhanie a vykonávané jednotlivé procesné úkony v rámci konania, nebol nikdy trestne stíhaný. Ako za veľmi ponižujúce žalobca považuje celý priebeh udalostí a ktoré nasledovali po jeho zadržaní a išlo najmä o situáciu, kedy jeho osobná sloboda bola obmedzená v nedôstojných podmienkach, v prechodovej chodbe v budove polície, počas noci a ráno a to za prítomnosti agresívnych členov Policajného zboru pod hrozbou nasadenia pút a pripútania k lavici, v časti budovy, kadiaľ prechádzali rôzne stránky a osoby na vypočúvanie v iných prípadoch. Uvedené miesto umožňovalo kontakt verbálny aj vizuálny aj s inými osobami ako príslušníkmi Policajného zboru. Žalobcovi bola bez vysvetlenia policajtmí odňatá zdravotná pomôcka - okuliare a neboli mu za čas 11. hodín poskytnuté hygienické a toaletné potreby, bez doprevádzania žalobcu policajtmí nemohol žalobca použiť toaletu. Takéto konanie policajtov bolo jednoznačne vyhodnotené verejným ochrancom práv ako neľudské a ponižujúce, pričom po oboznámení sa s upovedomením verejného ochrancu práv a vyjadrením riaditeľa obvodného oddelenia PZ k upovedomeniu verejného ochrancu práv a o prijatých opatreniach, žalobca podal trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa. Trestné oznámenie žalobcu prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava I. X.. J. S. nevybavila postupom podľa Trestného poriadku, ale ho "odstúpila" súdu, pričom musela mať vedomosť, že súd koná len o skutku popísanom v ňou podanej obžalobe. Žalobca žiadal trestným oznámiť prešetriť, či postupom policajtov nebol spáchaný trestný čin, prípadne či sa nejedná o konanie, ktoré im zakladá disciplinárnu zodpovednosť.

3.8. Nemožno vylúčiť, že prokurátorka S. tým, trestné oznámenie žalobcu a ktoré podal a i po stanovisku verejného ochrancu práv v uvedenej veci neprešetrila, konala tak z dôvodu, aby zakrývala a bagatelizovala nesprávny a nezákonný postup Q.. G. Č., jej nadriadeného, námestníka okresného prokurátora a teda nezákonné konanie policajtov aj s poukazom na závery verejného ochrancu práv týmto jej postupom zostalo neprešetrené. Táto bola povinná potom, ako sa oboznámila so závermi upovedomenia verejnej ochrankyne práv, vykonať opatrenia na predchádzanie porušenia zákonnosti a na zistenie a odstránenie porušenia zákonnosti, ako aj na obnovu porušených práv a zároveň vyvodenie zodpovednosti za ich porušenie a nie že trestné oznámenie odstúpili súdu.

3.9. Žalovanou bolo nad mieru únosnú zasiahnuté do súkromného života žalobcu, do jeho cti, dobrej povesti a je teda nepochybné, že popísaný nesprávny úradný postup vyvolal u žalobcu vznik nemateriálnej ujmy aj vo sfére osobnostných práv, pričom ak má byť štát považovaný za právny štát, musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktorými zasahujú do základných práv jednotlivca. Žalobca nesúhlasí s názorom zástupcu žalovanej, že civilný súd nemôže posudzovať nesprávny úradný postup štátu a ktorý vznikol v trestnom konaní. Civilný (nie trestný súd) je vecne príslušný na konanie o nárokoch podľa zákona číslo 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Žalobca sa cestou súdu nedomáha zrušenia žiadneho rozhodnutia vydaného v trestnom konaní, ale domáha sa nároku na náhradu škody za nesprávny úradný postup a ktorý nastal v trestnom konaní.

Duplika žalovanej

4. Žalovaná s v rámci dupliky zo dňa 20.01.2020 zotrvala na svojich tvrdeniach, uviedla, že žalobca v predmetnom vyjadrení zo dňa 10.07.2019 neuvádza žiadne nové skutočnosti, ani žiadnu novú právnu argumentáciu. Žalobca v konaní predložil kópiu upovedomenia verejnej ochrankyne práv JUDr. Jany Dubovcovej o výsledku vybavenia podnetu č. 2254/2016/VOP zo dňa 19.01.2017, v ktorej je konštatované, že postupom Obvodného oddelenia Policajného zboru Staré Mesto - východ v rozpore s právnymi predpismi došlo k porušeniu osobnej slobody zaručenej čl. 17 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva nebyť podrobený neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu chráneného čl. 16 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 3 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a k porušeniu základného práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ide o jediné žalobcom predložené listiny, v ktorej sa konštatuje nezákonný postup, avšak nie prokurátorov, resp. prokuratúry, ale príslušníkov Policajného zboru Slovenskej republiky. V posudzovanom prípade išlo o formu obmedzenia osobnej slobody žalobcu, ktoré vykonal príslušník policajného zboru v rámci plnenia svojich úloh na policajnom útvere. Konkrétne išlo o zadržanie žalobcu podľa ust. § 85 ods. 1 Trestného poriadku.

Podľa ust. § 42 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon č. 171/1993 Z.z.") policajt je oprávnený osobu zaistenú podľa § 19 umiestniť do cely policajného zaistenia (ďalej len "cela") zriadenej na tento účel na útvere Policajného zboru.

Podľa ust. § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 171/1993 Z.z. policajt je ďalej oprávnený umiestniť do cely aj osobu, ak je zadržaná.

V cit. ust. § 42 ods. 1 zákona č. 171/2003 Z.z. je vymedzený okruh osôb, ktoré je policajt oprávnený umiestniť do cely policajného zaistenia (ďalej len "CPZ"). V ďalších ustanoveniach zákona č. 171/2003

Ž.z., konkrétne v ust. § 43 až § 49 sú ďalej upravené bezpečnostné zásady umiestňovania osôb do CPZ, vybavenie CPZ a pod.

Podrobnejšia právna úprava týkajúca sa zriaďovania CPZ, jej vybavenia, hygienických a bezpečnostných noriem, režimu v CPZ, stravovania, dozoru a vstupu do CPZ ako aj ďalších náležitostí súvisiacich s CPZ, je predmetom nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 92/2015 o celách policajného zaistenia.

Z ust. § 49 ods. 2 zákona č. 171/2003 Z.z. vyplýva, že dozor prokurátora nad dodržiavaním zákonnosti pri umiestňovaní a pobyte osôb v cele sa riadi osobitnými predpismi. Cit. ust. v tejto súvislosti odkazuje v poznámkach pod čiarou na zákon č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení zákona č. 458/2003 Z.z.

4.1. Zákon č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon č. 153/2001 Z.z.") v tretej časti, ktorá upravuje pôsobnosť prokuratúry v druhom oddiele upravuje dozor prokurátora nad dodržiavaním zákonnosti v miestach, kde sú držané osoby pozbavené osobnej slobody alebo osoby, ktorých osobná sloboda je obmedzená.

Z ust. § 18 ods. 1 písm. a) zákona č. 153/2001 Z.z. vyplýva, že prokurátor dozerá na to, aby v celách policajného zaistenia, v zariadeniach, v ktorých sa vykonáva väzba, trest odňatia slobody, ochranné liečenie, ochranná výchova alebo detencia, boli držané alebo umiestnené osoby len na základe rozhodnutia súdu alebo iného oprávneného štátneho orgánu a aby sa v týchto miestach dodržiavali zákony a ostatné všeobecne záväzné právne predpisy.

Z ust. § 18 ods. 3 zákona č. 153/2001 Z.z. potom vyplýva, že prokurátor je povinný vykonávať previerky zachovávanía zákonnosti v miestach uvedených v odseku 1, odseku 2, písomným príkazom ihneď prepustiť na slobodu osobu držanú v mieste uvedenom v odseku 1 alebo odseku 2 nezákonne bez rozhodnutia alebo v rozpore s rozhodnutím súdu alebo iného oprávneného štátneho orgánu, písomným príkazom zrušiť rozhodnutie alebo pozastaviť vykonávanie rozhodnutia, príkazu alebo opatrenia orgánov vykonávajúcich správu miest uvedených v odseku 1 alebo odseku 2 alebo ich nadriadeného orgánu, ak sú v rozpore so zákonom alebo s iným všeobecne záväzným právnym predpisom, dozerať, aby sťažnosti a oznámenia osôb držaných v miestach uvedených v odseku 1 alebo odseku 2 sa bez meškania odoslali tým orgánom alebo činiteľom, ktorým sú adresované.

Oprávnenia prokurátora pri výkone dozoru sú vymedzené v ust. § 18 ods. 6 zákona č. 153/2001 Z.z. vo vzťahu k posudzovanej veci vyplýva, že prokurátor vykonáva previerky v celách policajného zaistenia, t.j. v existujúcich a zriadených CPZ so zameraním sa na to, či v CPZ boli držané alebo umiestnené osoby len na základe rozhodnutia súdu alebo iného oprávneného štátneho orgánu. S tým totiž súvisia následne upravené povinnosti prokurátora vyplývajúce z vyššie cit. ust. § 18 ods. 3 písm. b) a c) zákona č. 153/2001 Z.z. Iné oprávnenia súvisiace s umiestňovaním osôb do cel policajného zaistenia prokurátor nemá. Prokurátor a ani žiadna organizačná zložka prokuratúry v Slovenskej republike nenesie zodpovednosť za namietané porušenie zákona, keďže zriaďovanie CPZ a ich vybavenie nie je v jej pôsobnosti, ale spadá to pod rezort vnútra. Z verejne dostupných masovokomunikačných prostriedkov je všeobecne známe, že policajné orgány sú kritizované v oblasti zaobchádzania s osobami obmedzenými na osobnej slobode, a to najmä zo strany verejného ochrancu práv ako aj zo strany Európskeho výboru na zabránenie mučenia a neľudskému, či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu (ďalej len "Výbor CPT"). Kritike podlieha najmä prax policajných orgánov spočívajúca v umiestňovaní osôb do "určených priestorov"⁴¹, resp. "vyhradených priestorov", do ktorých sú umiestňované aj predvedené osoby. Problém spočíva najmä v tom, že absentuje právny základ umiestnenia osoby do takéhoto priestoru. Na druhej strane zákon č. 171/2003 Z.z. stanovuje, v akých prípadoch môže byť osoba predvedená na útvar Policajného zboru, prípadne je iným právnym inštitútom obmedzená na osobnej slobode a dočasne sa nachádza v priestoroch útvaru. Ak sa táto osoba nachádza na policajnom útvaru, ktorý nemá vo svojom objekte zriadenú CPZ, tak je potrebné určiť, v ktorých priestoroch sa bude osoba obmedzená na osobnej slobode nachádzať. V súčasnosti sa za právny základ využívania určených priestorov považuje rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 4/2015 o realizácii úloh na zabezpečenie odporúčaní Výboru CPT. Týmto rozkazom sa príslušným riaditeľom vybraných útvarov ukladá, aby po individuálnom posúdení každého prípadu zabezpečili vykonávanie umiestňovania osôb obmedzených na osobnej slobode do tzv. "určených priestorov útvaru Policajného zboru na dočasné umiestnenie osôb obmedzených na osobnej slobode". V uvedenom rozkaze sa tiež uvádza zámer zabezpečiť v termíne do jedného mesiaca od účinnosti všeobecne záväzného právneho predpisu upravujúceho "určený priestor" vypracovanie návrhu novely nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 92/2015 o celách policajného zaistenia. Tento zámer však nebol zrealizovaný, a tak neexistuje všeobecne záväzný právny predpis upravujúci "určený priestor".

Umiestňovanie osôb do takých CPZ alebo do takých "určených priestorov", ktoré sú zriadené a vybavené v súlade s právnymi predpismi, je povinnosťou príslušníkov Policajného zboru spadajúcou pod zákon č. 171/2003 Z.z., ktorého dodržiavanie je v pôsobnosti Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. V pôsobnosti prokurátora nie je skúmanie materiálno-technických podmienok pre samotnú realizáciu zadržania. Zabezpečenie materiálno-technických podmienok pre uskutočnenie zadržania v CPZ v súlade s príslušnými právnymi predpismi je vo výlučnej pôsobnosti rezortu vnútra. Z tohto dôvodu Slovenskú republiku v predmetnom spore ani nie je v súvislosti s nárokom uplatneným v súvislosti s vyššie uvedenými pochybeniami príslušníkov Policajného zboru príslušná zastupovať Generálna prokuratúra Slovenskej republiky.

4.2. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaná navrhuje, aby súd bez zreteľa na označenie obsiahnuté v podanej žalobe vo vyššie uvedenej veci zabezpečil, aby za Slovenskú republiku, ktorá je pasívne legitimovaná v predmetnom spore, pred súdom konal štátny orgán v rozsahu pôsobnosti ustanovenej osobitnými predpismi, t.j. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky.

4.3. Pokiaľ ide o namietaný údajný nesprávny postup prokurátora Q.. G. Č. a X.. J. S., v tejto súvislosti si v celom rozsahu poukazuje na predchádzajúce vyjadrenie v ktorom uviedla, že z predloženého upovedomenia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. IV Pz 369/16/1000-11 zo dňa 03.01.2017 vyplýva, že prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky preskúmal jednak uznesenie prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava I sp. zn. IPv 264/16/1101 z 20. júla 2016, ako aj konanie, ktoré vydanie tohto rozhodnutia predchádzalo, pričom nezistil porušenie zákona. Konkrétne na strane 3 predmetného upovedomenia sa vo vzťahu k postupu službukonajúcich príslušníkov Policajného zboru, súvisiaceho s obmedzením osobnej slobody obvinených uvádza, že tento ich postup vo veci konajúci prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky nevyhodnotil ako nesúladný s Trestným poriadkom; v súvislosti s namietaným nesprávnym úradným postupom prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I, Q.. G. Č., žalovaná považuje opätovne uviesť, že z obsahu zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby zo dňa 06.07.2016 vyplýva, že menovaný prokurátor bol o uvedenom postupe telefonicky upovedomený a nie, že dal súhlas na zadržanie tak, ako uvádza žalobca. Z ust. § 85 ods. 1 Trestného poriadku totiž vyplýva zákonná možnosť, kedy na zadržanie ne je potrebný súhlas prokurátora, a to ak vec neznesie odklad a súhlas vopred nemožno dosiahnuť, najmä ak bola taká osoba pristihnutá pri trestnom čine alebo zastihnutá na úteku. Q.. G. Č. bol pritom príslušníkom Policajného zboru upovedomený o zadržaní žalobcu postupom podľa ust. § 85 ods. 3 Trestného poriadku.; zo žalovanou predloženého upovedomenia Krajskej prokuratúry Bratislava sp. zn. IK.pt 456/17/1100-7 zo dňa 30.11.2017 vyplýva, že prokurátorka nadriadenej prokuratúry nezistila v namietanom postupe dozorujúcej prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava I. X.. J. S. - súvisiacom s upovedomením pod č. IPv 264/16/1101-89 zo dňa 28.08.2017 - žiadne také pochybenia, ktoré by si vyžiadali prijatie konkrétnych opatrení na zjednanie na nápravu.

4.4. Vzhľadom k vyššie uvedenému je zrejmé, že nadriadené prokuratúry nezistili žiadne pochybenia, resp. nesprávny úradný postup ani zo strany prokurátora Q.. G. D. a ani zo strany prokurátorky X.. J. S.. Ich postup sú pritom oprávnený preskúmať len im nadriadení prokurátori. Pokiaľ nesprávny úradný postup neskončatoval nadriadený prokurátor, nemôže tak urobiť civilný súd, a to ani ako predbežnú otázku. V rámci civilného súdnictva totiž nie je civilný súd oprávnený preskúmať postup orgánov činných v trestnom konaní. S poukazom na vyššie uvedené je žalovaná nútená opätovne konštatovať, že pokiaľ v posudzovanej veci absentuje právny základ žaloby, t.j. nesprávny úradný postup, je potrebné žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť.

Skutkový stav

5. V predmetnej veci súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s písomnými podaniami a vyjadreniami sporových strán, vylúčením žalobcu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi (Zápisnica o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby - žalobcu zo dňa 06.07.2020 ČVS: ORP-953/SMV-B1-2016 OR PZ Bratislava I, obvodné odd. PZ Bratislava Staré Mesto - východ, Upovedomenie verejnej ochrankyne práv o výsledkoch vybavenia podnetu zo dňa 19.01.2017, žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 17.05.2017 adresovaná MV SR, Odpoveď MV SR zo dňa 25.08.2017 na žiadosť o prerokovanie nároku na náhradu škody, postúpenie žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku GP SR sp. zn. VI/4 Gc 85/17/1000-8 z 19.7.2017 na MV SR, oznámenie riaditeľa OR PZ v Bratislave I č. ORPZ-BAI-OPP2-173-002/2017 z 1.2.2017 o prijatých opatreniach, oznámenie o skutočnostiach že bol spáchaný trestný čin zo dňa 23.08.2017 podané na Okresnú prokuratúru BA

I dňa 24.08.2017, Oznámenie OP Bratislava I zo dňa 28.08.2020 o odstúpení podania o oznámení o spáchaní trestného činu Okresnému súdu Bratislava I k sp.zn, 1T 17/2017 Sťažnosť pre nekonanie prokurátora vo veci oznámenia pre podozrenie zo spáchania trestného činu podaná na GP SR dňa 12.09.2017, Oznámenie Krajskej prokuratúry Bratislava o vybavení sťažnosti podanej na Generálnu prokuratúru SR dňa 12.09.2017, Upovedomenie Generálnej prokuratúry SR zo dňa 03.01.2017 ohľadom zrušenia rozhodnutí vydaných OČTK v prípravnom konaní, záznam prokurátora o zadržaní podozrivej alebo obvinenej osoby - usmernenie, obžalobu a rozsudok Krajského súdu v Bratislave 2To 34/2020 zo dňa 01.07.2020 ktorým bol žalobca oslobodený spod obžaloby) a zistil nasledovný skutkový stav.

5.1. V konaní nebola sporná okolnosť ohľadom zadržania žalobcu a obmedzenia jeho osobnej slobody dňa 06.07.2016 policajnými orgánmi v súvislosti s podozrením zo spáchania prečinu výtržníctva.

5.2. Uvedené vyplýva aj zo samotnej zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby - žalobcu zo dňa 06.07.2020 ČVS: ORP-953/SMV-B1-2016 OR PZ Bratislava I, obvodné odd. PZ Bratislava Staré Mesto - východ, v ktorej sa uvádza, že žalobca bol dňa 06.07.2016 o 18.50 hod. obmedzený na osobnej slobode podľa § 85 ods.2 TP ako podozrivý hliadkou OO PZ Bratislava a prevzatý povereným príslušníkom PZ kpt. Ing V. v čase o 20:30 hod. na Sasinkovej ul.23 v Bratislave. O uvedenom bol upovedomený telefonicky prokurátor OP Bratislava I Mgr. G. Č.. Podozrivý bol následne z rozhodnutia povereného príslušníka zadržaný podľa § 85 ods. 1 TP z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a,c TP. Podozrivý bol súčasne poučený podľa § 85 ods. 6 TP o práve zvoliť si obhajcu a radiť sa s ním už v priebehu zadržania, o práve na prítomnosť obhajcu počas jeho výsluchu. Súčasťou zápisnice bol aj zápis o vykonaní osobnej prehliadky a uvedený spis vecí patriacich zadržanej osobe - žalobcovi. Z obsahu zápisnice nevyplývajú žiadne ďalšie skutočnosti ohľadom využitia práva na obhajobu, sťažnosti voči postupu policajných orgánov v súvislosti s obmedzením jeho osobnej slobody a zadržaním. Zápisnica bola zo strany žalobcu podpísaná bez pripomienok.

5.3. Z upovedomenia o výsledkoch vybavenia podnetu žalobcu verejnou ochrankyňou práv zo dňa 19.01.2017 vo veci ochrany práv a slobôd žalobcu v súvislosti s postupom príslušníkov polície Obvodného oddelenia PZ Staré Mesto - východ dňa 06.07.2016 - 07.07.2016 súd zistil, že táto po vykonanom preskúmaní podnetu konštatovala, že postupom Obvodného oddelenia PZ Staré Mesto - východ došlo k porušeniu osobnej slobody žalobcu zaručenej čl. 17 Ústavy SR, základného práva nebyť podrobený neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu chráneného čl. 16 Ústavy SR a čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a k porušeniu základného práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy SR, a to z dôvodu porušenia zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore ktorý v ust. § 42 ods. 1 ukladá policajtovi zaistené osoby podľa § 19 umiestniť do cely policajného zaistenia zriadenej na tento účel na útvar Policajného zboru. Do cely je oprávnený umiestniť aj osobu zadržanú. Osoby ktoré boli pozbavené osobnej slobody alebo obmedzené na osobnej slobode nemožno umiestňovať do priestorov, ktoré nie sú na to zákonom určené. V danom prípade útvar Obvodného oddelenia PZ Staré Mesto - východ nedisponuje celou policajného zaistenia a teda pokiaľ žalobca bol obmedzený na osobnej slobode umiestnením v priestoroch, ktoré neboli celou policajného zaistenia, ale išlo o priestory chodby, v ktorých sa nachádzajú len lavice, je zrejmé, že pri obmedzení osobnej slobody polícia nepostupovala zákonným spôsobom. V tejto súvislosti ombudsmanka oznámila riaditeľovi Obvodného oddelenia PZ Staré Mesto - východ zistené výsledky vybavenia podnetu a vyzvala ho k prijatiu potrebných opatrení.

5.4. Z oznámenia Okresné riaditeľstvo PZ v Bratislave I, Sasinkova 23, Bratislava zo dňa 01.02.2017, adresovaného verejnej ochrankyni práv, súd zistil, že OR PZ Bratislava I v súvislosti s vybaveným podnetom uložil Obvodnému oddeleniu PZ Bratislava Staré Mesto - východ v prípade zadržania alebo zaistenia podozrivých osôb tieto umiestniť do cely Policajného zaistenia Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave.

5.5. Zo žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci zo dňa doručenej MV SR 19.05.2017 vyplýva, že žalobca si voči štátu v zastúpení MV SR uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v súvislosti s nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v nezákonnom postupe príslušníkov PZ pri umiestňovaní jeho osoby do cely policajného zaistenia, s poukazom na výsledky vybavenia jeho podnetu ochrankyňou verejných práv zo dňa 19.01.2017. V dôsledku jeho umiestnenia, pri obmedzení jeho osobnej slobody dňa 06.07.2016 - 07.07.2016, v uzavretom priestore policajného oddelenia Bratislava

Staré Mesto - Východ, v chodbe bez možnosti použitia toalety, uloženia sa k odpočinku počas noci, bez prístupu k tečúcej vode bolo ponižujúco zaobchádzané s jeho osobou a teda došlo k porušeniu jeho občianskych práv a slobôd garantovaných ústavou SR v čl. 17, 16 ústavy ako aj Dohovorom pre ochranu ľudských práv a slobôd predovšetkým práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti. Na základe jednoznačne nesprávneho úradného postupu príslušníkov PZ žiadal priznať náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 9.000 Eur ako finančné odškodnenie za porušenie jeho občianskych práv.

5.6. Z predloženej žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. doručenej Generálnej prokuratúre SR 19.05.2017 súd mal za preukázané, že žalobca si súčasne svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy voči štátu uplatnil aj titulom nesprávneho úradného postupu prokurátorov Okresnej prokuratúry Bratislava I, a to Q.. G. Č.U. a X.. J. S. z dôvodu, že dozor prokurátora vykonávali svojvoľne v rozpore s Ústavou SR, Dohovorom o ochrane ľudských práv a slobôd, zákona o prokuratúre a trestným poriadkom. Q.. G. Č. bol, po upovedomení povereného príslušníka policajného zboru dňa 06.07.2016, povinný skúmať a zabezpečiť, aby žalobcovi ako zadržanej osobe, boli poskytnuté všetky práva vyplývajúce z trestného poriadku a ústavy. Najmä, že obmedzenie jeho osobnej slobody nastane umiestnením do cely policajného zaistenia aj zo zápisnicou zadržaného zo dňa 06.07.2016 založenej v spise. Mal teda vedomosť o tom, že obmedzenie žalobcovej osobnej slobody nenastalo zákonným spôsobom. Pokiaľ ide o X.. S. táto mala po podaní sťažnosti na postup príslušníkov polície, riadne sťažnosť preskúmať a zisťovať za akých podmienok prišlo k obmedzeniu osobnej slobody žalobcu, kde bolo vykonané, keďže cela policajného zaistenia sa na obvodnom oddelení nenachádza, keďže X.. S. ako dozorujúca prokurátorka zo zápisnice o zadržaní založenej vo vyšetrovacom spise mala vedomosť o tom, že žalobca po zadržaní nebol umiestnený do cely policajného zaistenia. O uvedenom mala vedomosť aj zo sťažnosti podaných obvineným podľa § 210 TP na postup policajta. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, nezákonnosť úradného postupu nastal jednoznačne nesprávnym postupom prokurátorov Okresnej prokuratúry BA I v rámci vykonávania dozoru nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania a v rámci prípravného konania. Ďalej z uvedenej žiadosti vypláva, že nemajetková ujma ktorej sa žalobca domáha bola v predmetnej žiadosti vyčíslená vo výške 9 000 Euro.

5.7. Z podania generálnej prokuratúry adresovanej Ministerstvu vnútra SR zo dňa 19.07.2017 vyplýva, že táto po preskúmaní nároku žalobcu dospela k záveru, že oprávneným subjektom na zastupovanie žalovanej vo vzťahu k prerokovaniu nároku je Ministerstvo vnútra SR. K uvedenému záveru dospela na základe podstaty uplatneného nároku a tou je skutočnosť, že žalobca ako poškodený nebol umiestnený do cely policajného zaistenia, ale bol uzatvorený v uzamknutej chodbe policajného oddelenia a príslušníkmi polície bol vyzvaný, aby počas zadržania zostal v sediacej polohe na lavici. Žiadateľ nenamieta uznesenie o vznesení obvinenia zo 07.07.2016 ani uznesenie o zamietnutí sťažnosti prokurátorom z 20.07.2016, ale len nesprávny úradný postup - polície. V tejto súvislosti dala do pozornosti vyrozumienie o výsledku vybavenia podnetu verejným ochrancom práv pod sp. zn. 2254/2016/VOP z 19.01.2017, ktoré tvorí súčasť žiadosti H.. S. G.. Ďalej v ňom poukázala na písomné vyrozumienie verejného ochrancu práv z ktorého vyplýva, že H.. S. G., s výnimkou konania výsluchov bol obmedzený na osobnej slobode a bol umiestnený v priestoroch, ktoré neboli celou policajného zaistenia a ktoré nie sú na tieto účely riadne vybavené. Verejný ochranca práv konštatoval nesprávny - nezákonný postup polície. Postupom Obvodného oddelenia PZ Bratislava Staré Mesto východ v rozpore s právnymi predpismi došlo k porušeniu osobnej slobody zaručenej č. 17 Ústavy SR, základného práva byť podrobený neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu chráneného čl. 16 Ústavy SR a čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a k porušeniu základného práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy SR. Podľa verejného ochrancu práv umiestňovanie osôb do iného uzavretého priestoru v policajnej budove než je cela policajného zaistenia možno považovať za porušenie čl. 3 Európskeho dohovoru o ľudských právach ako aj čl. 16 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorých nikoho nemožno mučiť, ani podrobiť krutému, neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva je základným zmyslom čl. 3 Dohovoru úcta k ľudskej dôstojnosti. O výsledku vybavenia podnetu verejný ochranca práv oboznámil riaditeľa Obvodného oddelenia PZ Bratislava Staré Mesto východ. Verejný ochranca práv v súlade s ust. § 19 ods. 2 zákona č. 564/2001 Z. z. o verejnom ochrancovi práv v znení neskorších predpisov požiadal príslušného riaditeľa, aby prijal opatrenia na dodržiavanie základných práv a slobôd pri obmedzovaní osobnej slobody príslušníkmi obvodného oddelenia.

Súčasne poukázala aj na nesúhlas poškodeného s postupom Ministerstva vnútra SR z 19.06.2017, ktoré jeho žiadosť postúpilo Generálnej prokuratúre SR na vybavenie, v ktorom opätovne zdôraznil, že nesprávny úradný postup nastal pri obmedzení jeho osobnej slobody. Po udelení súhlasu na zadržanie

prokurátorom mal byť príslušníkmi PZ umiestnený do cely policajného zaistenia a rozhodne nie na chodbu a navyše počas noci, bez lôžka a bez možnosti použitia toalety.

5.8. Podaním zo dňa 23.08.2017 na Okresnú prokuratúru Bratislava I žalobca oznámil skutočnosť, že bol spáchaný trestný čin zneužitia právomoci verejného činiteľa alebo iného trestného činu v súvislosti s nezákonným obmedzením jeho osobnej slobody v dňoch 06.07. - 07.07. 2016 príslušníkmi Obvodného oddelenia PZ Bratislava Staré Mesto - východ a jeho umiestnením v prechodovej uzamknutej chodbe budovy na Sasinkovej ul. v Bratislave, miesto umiestnenia do cely policajného zaistenia. Týmto postupom bolo obmedzenie jeho osoby od počiatku v rozpore s článkom 17 Ústavy Slovenskej republiky a jednotlivými príslušníkmi polície obvodného oddelenia a povereným príslušníkom prišlo počas obmedzenia jeho osobnej slobody aj k ponižujúcemu zaobchádzaniu s jeho osobou, čo je v rozpore s článkom 16 Ústavy Slovenskej republiky a článkom 3 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd najmä základného práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti podľa článku 19 odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Listom zo dňa 28.08.2017 bolo žalobcovi zo strany Okresnej prokuratúry Bratislava I oznámené, že vyššie uvedené podanie bolo odstúpené do konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 1T 17/2017 v trestnej veci vedenej proti žalobcovi, nakoľko predmetné podanie bolo vyhodnotené ako súčasť jeho obhajoby v trestnej veci.

5.9. Žalobca v súvislosti s odstúpením jeho podania (bod 5.8.) podal dňa 12.09.2017 sťažnosť na Generálnu prokuratúru SR pre nekonanie prokurátora vo veci oznámenia pre podozrenie zo spáchania trestného činu.

Listom zo dňa 30.11.2017 Krajská prokuratúra Bratislava žalobcovi oznámila, že podanie zo dňa 12.09.2017 adresované Generálnej prokuratúre SR bolo postúpené krajskej prokuratúre Bratislava na preskúmanie a vybavenie. Po preskúmaní podania dospela k záveru, že s poukazom na ustanovenie § 31 ods. 5 Zákona č. 153/2001 Zb. o prokuratúre v platnom znení, jeho podanie nie je podaním, ktoré by odôvodňovalo zákonnú povinnosť na preskúmanie postupu alebo rozhodnutí prokurátora okresnej prokuratúry alebo vec realizujúceho policajta nadriadeným prokurátorom. Takúto zákonnú povinnosť nadriadenému prokurátorovi neukladajú ani ustanovenia platného Trestného poriadku. Napriek tejto skutočnosti, na podklade jeho podaní zo dňa 12.09.2017 a 14. 09.2017 vyhodnotených ako žiadosti o preskúmanie postupu prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava I, ktorá podľa jeho názoru nesprávne postupovala, keď jeho trestné oznámenie zo dňa 23.08.2017, doručené priamo Okresnej prokuratúre Bratislava I. dňa 24.08.2017, v ktorom oznámil podozrenie zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa zo strany zodpovedných príslušníkov PZ v súvislosti s ním uvádzaným nezákonným obmedzením osobnej slobody v čase odo 06.07.2016 do 07.07.2016 a držaním na policajnom oddelení na Sasinkovej ulici v Bratislave po dobu 10 hodín a 50 minút, vyhodnotila ako súčasť Vašej obhajoby a toto postúpila Okresnému súdu Bratislava I, ktorý o podanej obžalobe koná, bol krajskej prokuratúre ako nadriadenej predložený Okresnou prokuratúrou Bratislava I na vec sa vzťahujúci obsah dozorového spisu Okresnej prokuratúry Bratislava I. sp. zn. 1Pv 264/16/1101, a tiež na vyžiadanie aj ďalší spisový materiál 4Pn 510/16/1101 a ČVS: SKIS-342/OISZ-V- 2016 na preskúmanie.

Po preskúmaní vyššie citovaného spisového materiálu v namietanom postupe dozorujúcej prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava I žiadne pochybenia, ktoré by si vyžiadali prijatie konkrétnych opatrení na zjednanie nápravy neboli zistené. Dozorujúca prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava I po obdržaní ním podaného trestného oznámenia zo dňa 23.08.2017 adresovaného a priamo doručeného tejto prokuratúre dňa 24.08.2017 toto dôsledne preskúmala a správne vyhodnotila ako totožné trestné oznámenie, o ktorom už bolo konané na Okresnej prokuratúre Bratislava I pod sp. zn. 4Pn 510/16/1101 a na Odbore inšpekčnej služby západ, Úradu inšpekčnej služby, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky pod sp. zn. ČVS: SKIS-342/OISZ-2016. Nahliadnutím do tohto spisového materiálu bolo zistené, že vyšetrovateľ ÚIS SKIS MVSR uznesením zo dňa 31.08.2016 v zmysle § 197 ods. 1 písm. d) Tr. por. rozhodol o odmietnutí trestného oznámenia žalobcu, podaného na zodpovedných príslušníkov PZ, služobne zaradených na OOPZ Staré Mesto - východ pre podozrenie zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v súvislosti s ním uvádzaných nezákonných obmedzovaní osobnej slobody v budove OOPZ BA Staré Mesto - východ na Sasinkovej ul. č. 23 v Bratislave. Predmetné uznesenie vyšetrovateľa ÚIS SKIS MVSR mu bolo, podľa návratky z doručovania zásielky založenej vo vyšetrovacom spise, doručené dňa 10.09.2016, proti ktorému podal sťažnosť. O podanej sťažnosti rozhodovala dozorujúca prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava I, ktorá jeho sťažnosť proti odmietnutiu veci uznesením sp. zn. 4Pn

510/16/1101 zo dňa 16.11.2016 v zmysle § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietla. Rozhodnutie prokuratúry bolo žalobcovi doručené dňa 25.11.2016.

S jeho totožnými námietkami voči postupu príslušníkov PZ v súvislosti s Vaším obmedzovaním osobnej slobody v dobe od 06.07.2016 do 07.07.2016 o.i. aj na oddelení PZ sa zaoberala a vysporiadala aj Generálna prokuratúra Slovenskej republiky pod sp. zn. IV Pz 369/16/1000-11 vo svojom vybavení zo dňa 03.01.2017 v súvislosti s rozhodovaním o jeho návrhu na postup v zmysle § 363 Tr. por., ktorý smeroval voči právoplatnému uzneseniu o vznesení obvinenia pre trestný čin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., rovnako ako aj pod sp. zn. VI/4 Gc 84/17/1000-4 vo svojom vybavení zo dňa 13.07.2017 v súvislosti s rozhodovaním o jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorú odmietla, lebo neboli splnené predpoklady na vyhovie tejto žiadosti.

Vzhľadom k hore uvedenému, dozorujúca prokurátorka správne postupovala, keď jeho trestné oznámenie zo dňa 23.08.2017 vyhodnotila ako súčasť obhajoby, a toto podanie odstúpila z dôvodu príslušnosti Okresnému súdu Bratislava I k sp. zn. 1 T/17/2017, ktorý koná o podanej obžalobe zo dňa 11.04.2017, ktoré konanie na súde do dňa 28.11.2017 skončené nebolo o čom ho vyrozumela listom sp. zn. IPv 264/16/1101-89 zo dňa 28.08.2017. Nakoľko orgány činné v trestnom konaní okresu Bratislava I. o podanom trestnom oznámení zo dňa 23.08.2017 nekonali a nerozhodovali, a toto bolo vybavené len odstúpením súdu a zaslaním upovedomenia o jeho odstúpení, nebol dôvod rozhodovať o podanej námietke zaujatosti, keďže prokuratúra je v konaní pred súdom stranou v konaní.

Záverom bolo skonštatované, že v jeho namietaných postupoch dozorujúcej prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava I vo veci 1Pv 264/16/1101 pochybenia zistené nebolo a preto jeho žiadosti zo dňa 12.09.2017 a 14.09.2017 ako nedôvodné boli odložené. Žalobca bol súčasne poučený, že v tejto veci sa opakovaná žiadosť vybavovať už nebude.

5.10. Taktiež z obsahu listu generálnej prokuratúry SR zo dňa 03.01.2017 súd zistil, že žalobca podal návrh na zrušenie právoplatných rozhodnutí vydaných v prípravnom konaní policajtom a prokurátorkou ohľadom začatia trestného stíhania a vznesenia obvinenia a to z dôvodu nezákonného postupu policajných orgánov pri ich zadržaní. Po preskúmaní návrhu žalobcu zo strany generálnej prokuratúry tento bol odložený z dôvodu, že postup službukonajúcich príslušníkov Policajného zboru, súvisiaci s obmedzením osobnej slobody obvinených podľa § 85 ods. 2 Trestného poriadku a ich následné zadržanie podľa § 85 ods. 1 Trestného poriadku povereným príslušníkom PZ nebol vyhodnotený ako nesúladný s Trestným poriadkom. Zo zápisníc o zadržaní a Obmedzení osobnej slobody zo 6. júla 2016 som zistil, že H.. Ľ. Z. a H.. S. G. bola dňa 6. júla 2016 o 18.50 hod. obmedzená osobná sloboda podľa § 85 ods. 2 Trestného poriadku príslušníkmi Policajného zboru vykonávajúcimi hliadkovú činnosť s volacími znakmi Atlas 204 a Atlas 220. Z úradného záznamu o obmedzení osobnej slobody z 6. júla 2016 bolo zistené, že dôvodom pre obmedzenie osobnej slobody H.. Ľ. Z. a H.. S. G. bolo podozrenie zo spáchania trestného činu výtržníctva podľa § 364 Trestného zákona, pričom tieto osoby boli poučené o svojich a povinnostiach, čomu porozumeli. Následne boli zadržaní podľa § 85 ods. 1 Trestného poriadku povereným príslušníkom PZ z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného poriadku. Nahliadnutím do zápisníc o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby a úradného záznamu som nezistil, že pri týchto úkonov došlo k obmedzeniu osobnej slobody H.. Ľ. Z. a H.. S. G. v rozpore s ustanovením § 85 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku.

Poverený príslušník PZ mal pri vydaní uznesenia o vznesení obvinenia k dispozícii dostatok dôkazov, ktoré odôvodňovali postup podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku. Konkrétne najmä výpoveď svedkov - poškodených Q.. V. G. z 6. júla 2016, Q. Č. zo dňa 7. júla 2016, Jaroslava Onderu z 7. júla 2016, ako aj na výpoveď svedka Ladislava O. zo 6. júla 2016 a lekárske správy Q.. Q. G. z 6. júla 2016, ktoré konštatujú zranenia poškodených Q. Č., X. R. a možný mechanizmus ich vzniku - (fyzické napadnutie). Za nepochybnú, z hľadiska naplnenia zákonných znakov skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, je potrebné považovať skutočnosť, že k spáchaniu skutku malo dôjsť na mieste prístupnom verejnosti, formou verejnej slovnej a fyzickej hrubej neslušnosti a výtržnosti napadnutím iného, pričom skutku sa mali dopustiť obidvaja obvinení rovnakou mierou a intenzitou, v spolupáchateľstve. Pre posúdenie záveru o napadnutí poškodených fyzickým atakom obvinených je pri použitej právnej kvalifikácii nepodstatné, že ide o drobnejšie zranenia, nevyžadujúce si práceneschopnosť.

Súhrn týchto dôkazov, hodnotených jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach, viedol povereného príslušníka PZ k logickému záveru o dôvodnom podozrení, že prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona sa mali dopustiť obidvaja obvinení a z neho vyplývajúceho rozhodnutia o vznesení obvinenia. Prokurátorka rozhodujúca o sťažnostiach obidvoch obvinených mala tieto dôkazy k dispozícii a v súlade s nimi

sťažnosti obvinených napadnutým uznesením zamietla, považujúc obhajobu obidvoch obvinených v danom štádiu trestného konania za nedostatočnú na vydanie odlišného rozhodnutia. Svoje rozhodnutie dostatočným spôsobom aj odôvodnila. Za existujúcej dôkaznej situácie nie sú právne relevantné argumenty obvinených, uvedené v ich návrhoch, spôsobilé na vyslovenie porušenia zákona a zrušenie uznesenia povereného príslušníka PZ a napadnutého uznesenia, pretože tie boli v čase ich vydania vecne i formálne správne a vydané v súlade so zákonom.

5.11. Žalobca v konaní predložil súdu aj obžalobu a rozhodnutie odvolacieho súdu - Krajského súdu v Bratislave, ktorým bol spod obžaloby oslobodený ale tieto dôkazy súd pri skúmaní oprávnenosti uplatneného nároku žalobcu neanalyzoval a nevyhodnocoval v súvislosti s ostatnými dôkazmi, nakoľko na predmet sporu nemali žiaden vplyv.

6. Právne posúdenie nároku

Vzhľadom k tomu, že k skutkovým okolnostiam, ktoré majú zakladať nárok na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci malo dôjsť za účinnosti zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, súd posudzoval oprávnenosť nároku žalobcu podľa ustanovení vyššie uvedeného zákona.

6.1. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

a/ nezákonným rozhodnutím,

b/ nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

c/ rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo

d/ nesprávnym úradným postupom.

Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom je existencia nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu, existencia škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Tieto zákonné podmienky musia byť v každom prípade kumulatívne splnené, inak nárok na náhradu škody podľa tohto zákona nevznikne.

Právny titul

6.2. Podľa § 7 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o zatknutí, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody má ten, na kom bolo vykonané, ak bolo rozhodnutie zrušené ako nezákonné alebo pri ňom došlo k nesprávnemu úradnému postupu.

6.3. Podľa § 9 ods. 1) zákona č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a/ a d/ Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b/ Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa ods. 3) pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy prokurátorom.

Podľa ods. 4) právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že za nesprávny úradný postup sa rozumie porušenie pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie štátneho orgánu v rámci jeho činnosti, spravidla ide o postup nesúvisiaci s rozhodovacou činnosťou. Nesprávnym úradným postupom súvisiacim s rozhodovacou činnosťou je nevydanie alebo oneskorené vydanie rozhodnutia ak malo byť v súlade s uvedenými pravidlami správne vydané v určitej lehote, alebo nečinnosť orgánu alebo iné vady týkajúce sa vedenia konania. Za nesprávny úradný postup nie je možné považovať činnosť štátneho orgánu spočívajúcu v zvažovaní splnenia podmienok pre vydanie rozhodnutia, zhromažďovanie podkladov pre rozhodnutie, hodnotenie zistených skutočností, právne posúdenie zistených skutočností nakoľko sa

jedná o činnosti smerujúce k vydaniu rozhodnutia a z hľadiska zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci môžu byť posudzované jedine podľa ustanovení zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu štátu. To znamená, že za nesprávny úradný postup orgánu štátu nemožno považovať pochybenia spočívajúce v tom, že štátny orgán pred svojím rozhodnutím nesprávne vyhodnotí podmienky pre jeho vydanie a že v dôsledku tejto skutočnosti je jeho rozhodnutie nesprávne. V takomto prípade má totiž účastník konania, v rámci ktorého bolo rozhodnutie vydané, právo brániť sa a dosiahnuť jeho zrušenie alebo zmenu v dôsledku podania opravného prostriedku.

6.4. Pokiaľ ide o nesprávny úradný postup orgánov činných v trestnom konaní súd súhlasí s argumentáciou žalovanej, že súdy v civilnom konaní nie sú oprávnené preskúmať postup orgánov činných v trestnom konaní a zákonnosť ich rozhodnutí. Podľa článku II. ods. 2) Ústavy SR je možné štátnu moc uplatňovať len v prípadoch, v rozsahu a spôsobom, ktorý stanoví zákon. Obdobné ustanovenie je obsiahnuté aj v čl. 2 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd. Týmto spôsobom je vyjadrená zásada podriadenosti štátnej moci zákonu. Každý štátny orgán má vymedzenú právomoc, ktorú smie uplatňovať len v tomto rámci. Uvedené zásady sa vzťahujú aj na postup súdov, na rozsah ich oprávnení pri rozhodovaniach. Súd môže zasahovať do výkonu pôsobnosti iných štátnych orgánov len v prípadoch a za podmienok stanovených výslovne zákonom. Právomoc súdu v občianskom súdnom konaní je upravená v § 3 a § 4 Civilného sporového poriadku (predtým § 7 OSP), podľa ktorých súdy prerokúvajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprerokúvajú a nerozhodujú iné orgány. Iné veci a spory súdy prerokúvajú len vtedy ak to ustanovuje zákon. V danom prípade je potrebné pri posudzovaní oprávnenosti nároku žalobcu vychádzať zo znenia § 9 ods. 3) z ktorého jednoznačne vyplýva, že súd pri skúmaní oprávnenosti uplatneného nároku môže vychádzať len z výsledkov vybavenia žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy prokurátorom. Takýto postup analogicky platí aj vo vzťahu k sťažnostiam alebo žiadostiam o preskúmanie postupu prokurátora v trestnom konaní, kedy súd vychádza z vybavenia žiadosti nadriadeným prokurátorom, nakoľko neexistuje žiadne zákonné ustanovenie, ktoré by oprávňovalo súd v rámci civilného konania zasahovať do konania trestného tým, že by napr. aproboval postup orgánov činných v trestnom konaní z hľadiska správnosti, rýchlosti a účelnosti konania. V súvislosti s uvedeným je možné teda uzavrieť, že orgánom dohľadu nad zákonnosťou trestného konania pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní je v zmysle trestného poriadku a zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre príslušný dozorujúci prokurátor, resp. jemu nadriadený prokurátor, ktorý je oprávnený preskúmať postup dozorujúceho prokurátora. Činnosť príslušníkov a orgánov policajného zboru podlieha taktiež dohľadu a kontrolnej právomoci nadriadených orgánov v pôsobnosti Ministerstva vnútra SR. Až na základe príslušnými subjektmi konštatovaného nesprávneho úradného postupu je potom možné v konaní o náhradu škody posúdiť, či uvedené konanie malo za následok vznik škody, za ktorú by bolo potrebné poskytnúť náhradu.

Predbežné prerokovanie nároku

6.5. Podľa § 15 ods.1 zákona č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa ods.2) Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že predmetom civilného konania v ktorom sa má posúdiť oprávnenosť nároku na náhradu škody podľa zákona 514/2003 Z.z., môže byť len taký nárok ktorý bol predbežne uplatnený a prerokovaný pred príslušným orgánom a to v premlčacej lehote stanovenej v § 19 zákona č. 514/2003 Z.z. V danom prípade bol nárok uplatnený včas, v zákonom stanovenej lehote.

6.6. Podľa §16 ods.1) zákona č. 514/2003 Z.z. zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

Podľa ods.2) Príslušný orgán neprihliada na žiadosť, ak žiadosť nemá náležitosti podľa odseku 1 a poškodený na výzvu príslušného orgánu v určenej lehote neodstránil nedostatky žiadosti; tým nie je

dotknuté právo poškodeného domáhať sa za splnenia podmienok podľa tohto zákona uspokojenia nároku alebo jeho časti na súde.

Podľa ods.3) Ak žiadosť už bola prerokovaná, príslušný orgán túto skutočnosť oznámi žiadateľovi s odôvodnením, že žiadosť už bola prerokovaná a na opakovanú žiadosť príslušný orgán ďalej neprihliada.

Podľa ods.4) Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa ods.5) Každý je povinný bezodplatne poskytnúť súčinnosť potrebnú pre predbežné prerokovanie návrhu príslušnému orgánu v lehote určenej príslušným orgánom.

6.7. Ďalej z uvedeného ustanovenia vyplýva, že predmetom civilného konania v ktorom sa má posúdiť oprávnenosť nároku na náhradu škody podľa zákona 514/2003 Z.z. , môže byť len taký nárok ktorý bol predbežne uplatnený a prerokovaný pred príslušným orgánom v rozsahu nároku a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. V danom prípade žalobca si v rámci predbežného prerokovania nároku uplatnil náhradu škody z titulu nesprávneho úradného postupu prokurátorov Okresnej prokuratúry Bratislava I, a to Q.. G. Č. a X.. J. S. v rámci vykonávania dozoru nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania a v rámci prípravného konania z dôvodu, že dozor prokurátora vykonávali svojvoľne v rozpore s Ústavou SR, Dohovorom o ochrane ľudských práv a slobôd, zákona o prokuratúre a trestným poriadkom a teda nezákonnosť úradného postupu nastala jednoznačne nesprávnym postupom prokurátorov Okresnej prokuratúry Bratislava I.

Q.. G. Č. bol, po upovedomení povereného príslušníka policajného zboru dňa 06.07.2016, povinný skúmať a zabezpečiť, aby žalobcovi ako zadržanej osobe, boli poskytnuté všetky práva vyplývajúce z trestného poriadku a ústavy. Najmä, že obmedzenie jeho osobnej slobody nastane umiestnením do cely policajného zaistenia aj zo zápisnicou zadržaného zo dňa 06.07.2016 založenej v spise. Mal teda vedomosť o tom, že obmedzenie žalobcovej osobnej slobody nenastalo zákonným spôsobom.

Pokiaľ ide o X.. S. táto mala po podaní sťažnosti na postup príslušníkov polície, riadne sťažnosť preskúmať a zisťovať za akých podmienok prišlo k obmedzeniu osobnej slobody žalobcu, kde bolo vykonané, keďže cela policajného zaistenia sa na obvodnom oddelení nenachádza, keďže X.. S. ako dozorujúca prokurátorka zo zápisnice o zadržaní založenej vo vyšetrovacom spise mala vedomosť o tom, že žalobca po zadržaní nebol umiestnený do cely policajného zaistenia. O uvedenom mala vedomosť aj zo sťažnosti podaných obvineným podľa § 210 TP na postup policajta.

6.8. V danom prípade zo strany žalobcu neboli súdu predložené žiadne listinné dôkazy, ktoré by konštatovali porušenie úradného postupu orgánov činných v trestnom konaní súvisiacom s osobou žalobcu. Práve naopak, z vybavenia podnetov žalobcu Krajskou prokuratúrou Bratislava a Generálnou prokuratúrou SR vyplýva, že v postupe orgánov činných v trestnom konaní, vrátane úradného postupu prokurátora Q.. Č. a prokurátorky JUDr. S., neboli zistené žiadne pochybenia. Vzhľadom k vyššie uvedenému nebola preukázaná existencia právneho titulu uplatneného nároku.

Nemajetková ujma

7. Pre úplnosť súd dodáva, že podľa § 17 ods. 1 až ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Žalobca si v rámci predbežného prerokovania nároku a následne v súdnom konaní uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 9 000 Euro. Pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy nestačí ujmu len tvrdiť, ale je potrebné jej výšku zdôvodniť a preukázať s ohľadom na osobu poškodeného, závažnosť vzniknutej ujmy, závažnosť následkov. V tejto súvislosti žalobca nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by jeho nárok odôvodňovali.

Záver

8. S poukazom na vyššie uvedené, považoval súd za potrebné rozhodnúť tak ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku a keďže v konaní neboli kumulatívne splnené zákonné podmienky pre úspešné uplatnenie nároku súd žalobu zamietol.

Trovy konania

9. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, žalovaná v konaní bola úspešná a preto jej prináleží nárok na náhradu trov konania, keďže sa však jedná o štát zastúpený orgánom verejnej moci, ktorý si nárok na náhradu trov konania neuplatnil, súd z dôvodu efektívnosti a hospodárnosti konania žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, v dvoch vyhotoveniach na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie súdu, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.